

UDKAST

Forslag

til

Lov om Hav-, Fiskeri og Akvakulturfonden (Programperioden 2021-2027)

Kapitel 1

Formål, anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan yde støtte i Danmark fra Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond efter denne lov og EU-retsgrundlaget for fonden, som er:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004(EHFAP) samt gennemførelsesretsakter hertil.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (forordningen om fælles bestemmelser) samt gennemførelsesretsakter hertil.
- 3) Øvrige EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan i henhold til stk. 1 yde støtte til foranstaltninger vedrørende:

UDKAST

- 1) Fremme af bæredygtigt fiskeri og genopretning og bevarelse af havets biologiske ressourcer, i henhold til afsnit II, kapitel II i den i stk. 1, nr. 1, nævnte forordning.
- 2) Fremme af bæredygtige akvakulturaktiviteter og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, som bidrager til fødevareresikkerheden i Unionen, i henhold til afsnit II, kapitel III i den i stk. 1, nr. 1, nævnte forordning.
- 3) Muliggørelse af en bæredygtig blå økonomi i kyst-, ø- og indlandsområder og støtte til udvikling af fiskeri- og akvakulturafhængige lokalsamfund, i henhold til afsnit II, kapitel IV i den i stk. 1, nr. 1, nævnte forordning.
- 4) Styrkelse af den internationale havforvaltning og muliggørelse af sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have, i henhold til afsnit II, kapitel V i den i stk. 1, nr. 1, nævnte forordning.
- 5) Finansielle instrumenter, i henhold til afsnit V, kapitel II i den i stk. 1, nr. 2, nævnte forordning.

§ 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler og træffe afgørelser og beslutninger herunder fastsætte vilkår i tilsagn og meddelelser, som er nødvendige for at etablere og administrere støtteordninger vedrørende de foranstaltninger, der er nævnt i § 1, stk. 2.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om de foranstaltninger, der kan ydes støtte til, ansøgning om støtte, betingelser for støtte, støtteniveau, beregning af og udbetaling af støtte, prioritering, udvælgelse af ansøgninger, afslag på ansøgninger samt revision og regnskab.

Stk. 3. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om reduktion af ansøgt støtte samt bortfald og tilbagebetaling af støtte ved manglende overholdelse af denne lovs bestemmelser, de i medfør af denne lov fastsatte bestemmelser og vilkår fastsat i tilsagn samt ved manglende overholdelse af EU-retsgrundlaget for denne lov, jf. § 1, stk. 1.

§ 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at lov om indhentning af tilbud på visse offentlige og offentligt støttede kontrakter ikke finder anvendelse for private udbydere af bygge- og anlægsarbejder, som modtager offentlig støtte efter denne lov, i det omfang størrelsen af den offentlige støtte er fastsat på baggrund af standardomkostninger.

Kapitel 2

Administrative bestemmelser

UDKAST

§ 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan indgå aftaler og iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige i forbindelse med administration af støtteordninger omfattet af denne lov.

§ 5. Kommuner, regioner, andre offentlige myndigheder, offentligretlige organer og offentlige fonde kan deltage i finansieringen af foranstaltningerne, som er nævnt i § 1, stk. 2.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om finansieringen nævnt i stk. 1.

Kapitel 3 *Rentekrav og forældelse*

§ 6. Støtte, der skal tilbagebetales i henhold til regler fastsat i medfør af § 2, stk. 3, skal tilbagebetales med tillæg af renter. Rentetillægget beregnes, medmindre andet er fastsat ved forordning, fra fristen for betaling fastsat i afgørelsen til støttemodtageren om tilbagebetalingskravet, til tilbagebetaling sker, og med den i renteloven fastsatte referencesats med tillæg. Rentekrav, der udgør under 50 kr., tillægges dog ikke.

Stk. 2. Tilbagebetalingskrav i forbindelse med støtte, der er finansieret af såvel nationale midler som EU-midler, forældes i deres helhed efter de relevante EU-forordninger.

Kapitel 4 *Obligatorisk digital kommunikation*

§ 7. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra ministeriet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Stk. 3. En digital meddelelse anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf er et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 5. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

UDKAST

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om opfyldelse af underskriftskrav, jf. stk. 4.

Kapitel 5 *Udvalg og rådgivning*

§ 8. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter et overvågningsudvalg med repræsentanter for berørte myndigheder, interesseorganisationer, arbejdsmarkedets parter, foreninger og partnerskaber til at varetage tilsyns- og opfølgningsfunktioner ved administrationen af støtteordninger efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan nedsætte rådgivende udvalg for støtteordninger efter denne lov.

Stk. 3. Ministeren kan indhente rådgivning hos andre udvalg, som er nedsat i medfør af anden lovgivning, og som har kompetence inden for det relevante område.

Kapitel 6 *Oplysningspligt*

§ 9. En modtager af støtte efter denne lov skal i hele perioden, hvor betingelserne for støtte skal være opfyldt, på forlangende af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, afgive erklæring om, hvorvidt betingelserne for støtte er opfyldt.

Stk. 2. Støttemodtageren skal i hele perioden, hvor betingelserne for støtte skal være opfyldt, underrette ministeren, hvis betingelserne for støtte ikke længere er opfyldt.

Kapitel 7 *Kontrol m.v.*

§ 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri har til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlig og privat ejendom, lokaliteter, køretøjer og fartøjer, der ejes eller drives af en fysisk eller juridisk person, der er støttemodtager efter denne lov, for at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige til brug for løsning af opgaver i henhold til denne lov, regler fastsat i medfør heraf eller EU-retsgrundlaget, jf. § 1, stk. 1. På tilsvarende måde har ministeren adgang til regnskaber, forretningsbøger, papirer m.v., herunder også materiale, der opbevares i elektronisk form, for at tilvejebringe oplysninger til brug for løsning af opgaver i henhold til

denne lov, regler fastsat i medfør heraf eller i regler i EU-retsgrundlaget, jf. § 1, stk. 1.

Stk. 2. Den, der er støttemodtager i henhold til regler udstedt i medfør af denne lov, skal efter anmodning fra ministeren give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde ministeren fornøden vejledning og hjælp ved kontrol, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form. Ministeren kan udtage prøver m.v. til undersøgelse uden at skulle erlægge betaling herfor.

Stk. 3. Politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelse af kontrol, som er nævnt i stk. 1. Ministeren kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om kontrol af de foranstaltninger, hvortil der ydes støtte efter denne lov.

§ 11. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan hos andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere overholdelsen af denne lov, de regler der er udstedt i medfør heraf samt EU-retsgrundlaget, jf. § 1, stk. 1, blandt andet med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed.

Stk. 2. Ministeren kan til brug for behandling af en ansøgning om støtte i henhold til denne lov og lov nr. 1361 af 16. december 2014 om Hav- og Fiskerifonden indhente oplysninger om ansøgeres tidligere strafbare forhold fra Rigspolitichefen.

Kapitel 8 *Klage og delegation*

§ 12. Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som behandler sagen i en af nævnets afdelinger, jf. § 3, stk. 1, 5 eller 6 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, og kan dermed ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Klage til Miljø- og Fødevareklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen skal ved videresendelsen være ledsaget af den

UDKAST

påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

§ 13. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter denne lov til en myndighed under sit ministerium, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser truffet i henhold til denne lov, regler udstedt i medfør heraf eller EU-regler, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klager.

Stk. 2. Ministeren kan efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation helt eller delvist henlægge beføjelser efter denne lov til andre offentlige myndigheder eller institutioner. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klager. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sine fulde instruktionsbeføjelser.

Stk. 3. Ministeren kan henlægge sine beføjelser vedrørende støtteordninger etableret efter denne lov til en privat organisation. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over den private organisations afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, herunder om den private organisations adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sine fulde instruktionsbeføjelser.

Kapitel 9 *Strafbestemmelser*

§ 14. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der:

- 1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for afgørelser, der træffes i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

UDKAST

- 2) Handler i strid med vilkår, der er fastsat i afgørelser, der træffes i henhold til denne lov eller i regler udstedt i medfør heraf.
- 3) Undlader at afgive den dokumentation og de oplysninger, som den pågældende har pligt til at afgive i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.
- 4) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, som den pågældende har pligt til at afgive i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.
- 5) Undlader at give kontrolmyndigheden adgang til virksomheden m.v. efter § 10 stk. 1.
- 6) Undlader at udlevere eller indsende materiale eller yde kontrolmyndigheden bistand efter § 10, stk. 2.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 10

Ikrafttræden m.v.

§ 15. Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 2. Lov nr. 1361 af 16. december 2014 om Hav- og Fiskerifonden ophæves.

Stk. 3. Indtil tidligere bevilget støtte omfattet af lov nr. 1361 af 16. december 2014 om Hav- og Fiskerifonden og tekstanmærkning nr. 106 til finanslov for 2020 vedrørende § 24.63.30 er fuldt udbetalt eller ophørt, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og indenrigs- og boligministeren hver for sig inden for sit ressortområde fastsætte administrative regler herom i henhold til lov nr. 1361 af 16. december 2014 om Hav- og Fiskerifonden og tekstanmærkningerne.

§ 16. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget *Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
  - 3.1. Støttemuligheder
    - 3.1.1. Gældende ret
    - 3.1.2. Ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning
  - 3.2. Bemyndigelser
    - 3.2.1. Gældende ret
    - 3.2.2. Ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning
  - 3.3. Implementering af standardomkostninger
    - 3.3.1. Gældende ret
    - 3.3.2. Ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning
  - 3.4. Obligatorisk digital kommunikation
    - 3.4.1. Gældende ret
    - 3.4.2. Ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning
  - 3.5. Overvågningsudvalg
    - 3.5.1. Gældende ret
    - 3.5.2. Ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning
  - 3.6. Indhentelse af straffeattest
    - 3.6.1. Gældende ret
    - 3.6.2. Ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning
  - 3.7. Klage, delegation og straf
    - 3.7.1. Gældende ret
    - 3.7.2. Ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser

UDKAST

8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Dette lovforslag fremsættes med henblik på at skabe grundlag for regeringens gennemførelse af EU's fælles fiskeripolitik og maritime politik i perioden 2021-2027.

Lovforslaget udgør grundlaget for udmøntningen af det danske hav-, fiskeri- og akvakulturprogram, der er en del af den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF) for perioden 2021-2027.

Danmark modtager i programperioden 2021-2027 1.497,3 mio. kr. fra EHFAF, med national medfinansiering udgør den samlede danske ramme 2.138,9 mio. kr. Midlerne udmøntes i to perioder, 2021-2023 og 2024-2027.

Lovforslaget har karakter af en rammelov, der bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at udmønte EHFAF i overensstemmelse med den politiske aftale om hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet. Formålet med lovforslaget er således at fastlægge de nationale rammer for udmøntningen af en politisk aftale om hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet. Med henblik på at sikre tilstrækkelig fleksibilitet i hele programperioden, giver lovforslaget derfor mulighed for, at ministeren kan iværksætte alle foranstaltninger i EU-retsgrundlaget, som kan finde anvendelse i Danmark, selvom de ikke alle er prioriterede indsatser i hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet på tidspunktet for lovens vedtagelse.

Hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet er et nationalt program, der fastlægger de konkrete indsatsområder, mål med indsatserne og plan for finansieringen af indsatserne. De enkelte støtteordninger, der fastlægges ved bekendtgørelse under loven, skal være inden for rammerne af det danske hav-, fiskeri- og akvakulturprogram. Det danske program skal godkendes af EU-Kommissionen.

2. Lovforslagets baggrund

Baggrunden for dette lovforslag er Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004 (Forordningen om EHFAF) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Mi-

UDKAST

grations og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (forordningen om fælles bestemmelser).

Forordningen om EHFAF fastsætter hvilke tiltag, der kan støttes med midler fra fonden om EHFAF. Forordningen opsætter fire overordnede prioriteter for fonden, og under disse er der specifikke målsætninger for hver enkelt prioritet. Forordningen om EHFAF falder ind under forordningen om fælles bestemmelser.

Forordningen om fælles bestemmelser samler syv EU-fonde, der gennemføres via delt forvaltning. Målet er at fastlægge et fælles sæt af forenklede og konsoliderede regler og reducere den administrative byrde for programmyndigheder og støttemodtagere. Forordningen fastsætter bestemmelser om partnerskabsaftaler og overvågningsudvalg, kommunikation og skiltning, teknisk bistand til administration samt regler for programudarbejdelse, herunder ændringer af program. Det er også forordningen om fælles bestemmelser, der fastsætter hvilke typer af støtte, der kan tildeles fra medlemsstaterne til støttemodtagerne. Derudover fastsætter forordningen regler om årlige gennemgange og rapportering af det nationale program med deltagelse af EU-Kommissionen. Forordningen fastsætter også regler om finansiel forvaltning, herunder om betalingsanmodninger fra medlemsstaterne til EU.

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri får med lovforslaget hjemmel til at fastsætter regler for alle dele af programmet. Ministeren vil kunne fastsætte regler om fremme af bæredygtige fiskerier og bevarelse af akvatiske biologiske ressourcer, fremme af bæredygtige akvakulturaktiviteter og produktion og markedsføring af fiskeri- og akvakulturprodukter, styrkelse af international havforvaltning og muliggørelse af trygge, sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have og oceaner. Ministeren vil også kunne fastsætte regler om finansielle instrumenter.

Den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden bemyndiger erhvervsministeren til at fastsætte regler vedrørende de lokale aktionsgrupper i fiskeriområderne, og udmønter på den måde den del af EHFF, der vedrører støtte under administrationsmodellen for lokaludvikling styret af lokalsamfundet. Regeringen agter at oprette støtteordningen til de lokale aktionsgrupper i fiskeriområder uden for EHFAF, hvorfor bemyndigelserne til erhvervsministeren ikke indgår i dette lovforslag, der kun vedrører støtte inden for EHFAF.

Med lovforslaget bemyndiges ministeren i øvrigt til at fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for administration og etablering af støtteordninger under EHFAF i Danmark efter reglerne om delt forvaltning. Støtte kan tildeles efter ansøgning eller i medfør af regler om udbud, eksempelvis når der gives støtte til myndighedsopgaver eller lignende.

Lovforslaget skal sikre, at det nationale hjemmelsgrundlag for, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan yde støtte i Danmark under Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF). Bestemmelserne fastsætter rammerne, inden for hvilke ministeren kan yde støtte, herunder EU-retsgrundlaget, som hovedsageligt er EHFAF-forordningen og forordningen om fælles bestemmelser.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Støttemuligheder

3.1.1. Gældende ret

Den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden trådte i kraft 1. januar 2015 og tager udgangspunkt i Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) for perioden 2014-2020 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011.

Lov om Hav- og Fiskerifonden ophævede ved ikrafttrædelsen lov nr. 1552 af 20. december 2006 om udvikling af fiskeri- og akvakultursektoren, der tog udgangspunkt i Rådets forordning (EF) Nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond (EFF), der vedrørte perioden 2007-2013.

Hensigten med lov om Hav- og Fiskerifonden er at give mulighed for at kunne gennemføre samtlige støtteordninger i EHFF for 2014-2020, der samtidig skal være inden for det danske hav- og fiskeriudviklingsprogram, som er godkendt af EU-Kommissionen.

Lov om Hav- og Fiskerifonden bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og indenrigs- og boligministeren til at yde støtte til foranstaltninger indenfor EHFF's seks prioriteter: 1) Bæredygtig udvikling af fiskeri, 2) Bæredygtig udvikling af akvakultur, 3) Kontrol, håndhævelse og dataindsamling som ledsageforanstaltninger til den fælles fiskeripolitik, 4) Bæredygtig udvikling af fiskeri- og akvakulturområder, 5) Afsætning og

forarbejdning og 6) Implementering af den integrerede havpolitik. Derudover er der i loven bemyndigelse til, at ministrene kan yde støtte til 7) finansielle instrumenter i henhold til forordningen om fælles bestemmelser for en række EU-fonde.

Prioritet 1, bæredygtig udvikling af fiskeri

En af kerneindsatserne under EHFF, er implementeringen af den fælles fiskeripolitik, der er en hjørnesten i en bæredygtig udvikling af fiskeriet på EU-plan. Dette gælder blandt andet en økosystembaseret fiskeriforvaltning, der begrænser fiskeriets påvirkning af de marine økosystemer gennem støtte til selektive redskaber, beskyttelse og genopretning af den marine biodiversitet, bl.a. gennem støtte til indsamling af marint affald, samt implementering og håndtering af landingsforpligtelsen.

Prioritet 2, bæredygtig udvikling af akvakultur

For akvakultur er et centralt fokus for implementeringen af EHFF en realisering af målene i akvakulturstrategien. I forordningen for den fælles fiskeripolitik er der krav om national udarbejdelse af en akvakulturstrategi, der også danner grundlag for den del af hav- og fiskeriudviklingsprogrammet, der omhandler akvakultur. I henhold til EU-Kommissionens strategiske retningslinjer for en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren (KOM 2013/229), har akvakulturstrategien til formål at fremme en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren med fokus på blandt andet koordineret fysisk planlægning (udpegning af egnede akvakulturområder), konkurrencedygtighed og lige vilkår.

Prioritet 3, kontrol, håndhævelse og dataindsamling som ledsageforanstaltninger til den fælles fiskeripolitik

Kontrol og dataindsamling og de myndighedsopgaver, der for medlemsstaten er i forbindelse hermed, kan støttes under EHFF. Indsatsen skal understøtte den fælles fiskeripolitik for så vidt angår fiskerikontrol samt indsamling, bearbejdning og analyse af data til brug for den videnskabelige rådgivning.

Prioritet 4, bæredygtig udvikling af fiskeri- og akvakulturområder

Under EHFF er det muligt at yde støtte til den økonomiske og sociale udvikling i fiskeri- og akvakulturområder gennem støtte til projekter samt til etablering og drift af FLAG i udpegede fiskeri- og akvakulturområder.

Det er i den forbindelse muligt at støtte forberedelse og udvikling af lokaludviklingsstrategier og yde støtte til gennemførelse af projekter under lokaludviklingsstrategierne samt driftsstøtte til FLAG (lokale aktionsgrupper i fiskeriområder).

Prioritet 5, afsætning og forarbejdning

Under prioriteten kan EHFF støtte indsatser møntet på afsætning og forarbejdning, der blandt andet fokuserer på innovation i forarbejdningssektoren, fremme af producentorganisationernes arbejde, herunder forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner samt udvikling af mærkningsordninger, sporbarhed og certificering for så vidt angår bæredygtighed. En producentorganisation er en virksomhed eller organisation, som er oprettet på initiativ af producenter, fiskere eller fartøjsejere, og som blandt andet har til formål at arbejde for den fælles fiskeripolitik.

Prioritet 6, implementering af den integrerede havpolitik

Til fremme af den integrerede havpolitik er det muligt under prioritet 6 at støtte en række tiltag, herunder foranstaltninger som beskytter havmiljøet, navnlig biodiversitet og beskyttede marine områder, såsom maritime Natura 2000-områder samt indsatser vedrørende havovervågning og kortlægning.

Finansielle instrumenter

Efter forordningen om fælles bestemmelser kan støtte under EHFF ydes gennem tilskud, priser, tilbagebetalingspligtig bistand, finansielle instrumenter eller en kombination heraf.

I medfør af lov om Hav- og Fiskerifonden kan der ydes støtte til finansielle instrumenter, der er oprettet på EU-plan, og som forvaltes direkte eller indirekte af EU-Kommissionen.

Desuden kan der ydes støtte til finansielle instrumenter, der er oprettet på nationalt, regionalt, tværnationalt plan eller på tværs af grænser. Støtte kan blandt andet ydes til finansielle instrumenter, der forbedrer lånefaciliteterne for virksomheder, enten i form af lån direkte til virksomheder eller i form af garantistillelse for lån.

3.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget gives ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndigelse til administrativt at gennemføre EHFAF's enkelte støtteordninger i Danmark under hensyntagen til hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet.

UDKAST

Støtte kan tildeles efter ansøgning eller i medfør af regler om udbud, eksempelvis når der gives støtte til myndighedsopgaver eller lignende.

Hensigten med lovforslaget er at give mulighed for at kunne gennemføre samtlige støtteordninger i EHFAF-forordningen, der kan finde anvendelse i Danmark, med henblik på at sikre lovens anvendelighed i hele perioden 2021-2027. De enkelte støtteordninger skal være inden for rammerne af Partnerskabsaftalen og det danske hav-, fiskeri og akvakulturprogram, der skal godkendes af EU-Kommissionen.

Forordningsgrundlaget beskriver rammerne for de foranstaltninger, der kan ydes støtte til, og betingelserne herfor. De konkrete støtteordninger kan få hjemmel i en kombination af flere af denne lovs foranstaltninger. Dermed kan ordningerne blive bredere i deres sigte, og der kan sikres synergi og sammenhæng i programindsatsen. Forordningsgrundlaget beskriver også, hvilke tiltag der ikke er støtteberettigede, herunder nævnes i EHFAF-forordningen artikel 13 en række tiltag eller omkostninger der ikke er støtteberettigede. Det gælder blandt andet tiltag, der øger et fiskefartøjs fiskerikapacitet, støtte til anskaffelse af udstyr, der øger evnen til at finde fisk, nybyggeri og anskaffelse af fiskefartøjer eller indførsel af fiskefartøjer, midlertidig eller permanent ophør af fiskeri, undersøgende fiskeri o.l.

Hvor EHFF er opdelt i seks EU-prioriteter som beskrevet ovenfor, er EHFAF opdelt i fire prioriteter: Fremme af bæredygtigt fiskeri og genopretning og bevarelse af havets biologiske ressourcer; fremme af bæredygtige akvakulturaktiviteter og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, som bidrager til fødevarer sikkerheden i Unionen; muliggørelse af en bæredygtig blå økonomi i kyst-, ø- og indlandsområder og støtte til udvikling af fiskeri- og akvakulturafhængige lokalsamfund; styrkelse af den internationale havforvaltning og muliggørelse af sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have. Derudover er det under forordningen om fælles bestemmelser muligt at give støtte via finansielle instrumenter, ligesom der fortsat er mulighed for at give økonomisk støtte til medlemsstaternes myndighedsopgaver i form af teknisk bistand.

Prioritet 1, fremme af bæredygtigt fiskeri og genopretning og bevarelse af havets biologiske ressourcer

Støtte under prioriteten skal dække tiltag, der medvirker til opfyldelsen af målsætningerne i den fælles fiskeripolitik som beskrevet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1308/2013 om den fælles fiskeripolitik. Støtten skal udmøntes via seks specifikke mål under prioriteten. Der er under prioriteten en stor

grad af frihed for Danmark til selv at definere, hvilke konkrete tiltag der skal støttes i hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet, så længe støtten medvirker til opfyldelsen af målsætninger i den fælles fiskeripolitik og ikke er omfattet af de ikke-støtteberettigede tiltag eller udgifter i EHF-forsordningens artikel 13.

Under prioriteten kan der desuden ydes støtte til visse kontrol- og håndhævelsesomkostninger og omkostninger til dataindsamling, som medvirker til opfyldelsen af målsætninger i den fælles fiskeripolitik. Slutteligt kan der ydes støtte til beskyttelse og genopretning af akvatisk biodiversitet og økosystemer, herunder vandløbsrestaurering.

Prioritet 2, fremme af bæredygtige akvakulturaktiviteter og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, som bidrager til fødevarerikkerheden i Unionen

Støtte under prioriteten skal gå til tiltag, der medvirker til opfyldelsen af målsætningerne i den fælles fiskeripolitik (art. 2, (EU) 1308/2013) via delmål om fremme af bæredygtige akvakulturaktiviteter og fremme af afsætning, kvalitet og forædling af fiskeri- og akvakulturprodukter, samt produktion af disse. Det er et krav i forordningen, at støtte til fremme af bæredygtige akvakulturaktiviteter skal være i overensstemmelse med en flerårig national strategi for udviklingen af akvakultur.

Prioritet 3, muliggørelse af en bæredygtig blå økonomi i kyst-, ø- og indlandsområder og støtte til udvikling af fiskeri- og akvakulturafhængige lokalsamfund

Under prioriteten kan der støttes tiltag, der medvirker til en bæredygtig blå økonomi i kyst-, ø- og indlandsområder og fremmer en bæredygtig udviklingen af fiskeri- og akvakulturafhængige, som er et specifikt mål under prioriteten. Prioriteten dækker hovedsageligt støtte til lokale aktionsgrupper fiskeri (FLAG). FLAG er med til at fremme vækst og etablere nye arbejdspladser i udpegede fiskeriområder.

Prioritet 4, styrkelse af den internationale havforvaltning og muliggørelse af sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have

Et specifikt mål under prioriteten er støtte til tiltag, der medvirker til styrkelse af den internationale havforvaltning og bæredygtigt havforvaltning. Dette skal ske gennem fremme af marin viden, maritim overvågning og kystvagtsamarbejde.

Opfyldelse af det specifikke mål via marin viden skal ske ved at støtte tiltag til indsamling, forvaltning og brug af data til at forbedre viden om havmiljøets tilstand.

Finansielle instrumenter

Efter forordningen om fælles bestemmelser, art. 52 kan støtte udover som tilskud eller priser ydes i form af finansielle instrumenter. Finansielle instrumenter er defineret i finansforordningen (966/2012) som finansielle EU-støtteforanstaltninger afholdt som et supplement over budgettet med henblik på at støtte et eller flere af EU's specifikke politikmål. Sådanne instrumenter kan have form af eksempelvis lån eller garantier eller andre risikodelingsinstrumenter og kan, hvor det er relevant, kombineres med tilskud. Efter finansforordningen kan finansielle instrumenter være et værdifuldt middel til at multiplicere effekten af Unionens midler, når disse midler samles i en pulje med andre midler og indebærer en løftestangseffekt.

Danmark kan yde støtte til finansielle instrumenter, der er oprettet på nationalt, regionalt, tværnationalt plan eller på tværs af grænser, som forvaltes af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, og som bidrager til at opfylde specifikke målsætninger. For at kunne modtage støtte via finansielle instrumenter skal investeringen forventes at være finansielt levedygtig og ikke kunne finde tilstrækkelig finansiering fra markedskilder.

Det er et krav for at kunne yde støtte til finansielle instrumenter, at det sker på basis af en forhåndsvurdering, der indeholder forslag til støttebeløb til det finansielle instrument og den forventede løftestangseffekt, de foreslåede finansielle produkter, forventede slutmodtagergrupper og det forventede bidrag til opfyldelsen af specifikke målsætninger.

3.2. Bemyndigelser

3.2.1. Gældende ret

Den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden bemyndiger i henhold til lovens § 2, stk. 1, ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og erhvervsministeren til at fastsætte de regler, der er nødvendige for at etablere og administrere støtteordninger om foranstaltninger under EU-retsgrundlaget for det danske hav- og fiskeriudviklingsprogram for 2014-2020. Det er i henhold til EU-retsgrundlaget medlemsstaterne, der sikrer den nærmere regelfastsættelse, hvilket supplerer bestemmelser i EU-retsgrundlaget for Den Europæiske Hav- og Fiskerifond. Udgangspunktet for støtten er, at den tildeles som tilskud i henhold til regler fastsat ud fra bemyndigelsen. Dog kan der være tale om, at tilskudsmodtager skal udpeges efter reglerne om udbud.

3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget får ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndigelse til at fastsætte de regler, der er nødvendige for at etablere og administrere konkrete støtteordninger inden for rammerne af hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet samt i overensstemmelse med EU-forordningsgrundlaget og national ret.

Der kan ved bekendtgørelse blive fastsat regler for ansøgning, betingelser for støtte, støtteniveau, beregning af og udbetaling af støtte, prioritering og udvælgelse, afslag på ansøgning, andre regler for behandling af ansøgninger samt revision og regnskab. Det er endvidere hensigten, at der vil blive fastsat regler om reduktion, bortfald og tilbagebetaling af støtte ved manglende overholdelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf, samt EU-retsgrundlaget.

3.3 Implementering af standardomkostninger

3.3.1. Gældende ret

Efter lov om indhentning af tilbud i bygge- og anlægssektoren (tilbudsloven), § 1, stk. 2, nr. 2, gælder loven for andre udbydere (end statslige, regionale og lokale myndigheder og offentligretlige organer), når de udbyder bygge- og anlægsopgaver, der modtager offentlig støtte. Bestemmelsen omfatter kun den konkrete opgave, hvortil der ydes støtte, men gælder for denne opgave uanset kontraktens værdi.

Tilbudsloven bestemmer, at for bygge- og anlægskontrakter med en værdi op til og med 300.000 kr. eksklusiv moms, kan tilbudsindhentning ske ved underhåndsbud fra én enkelt tilbudsgiver.

Hvis kontraktværdien ligger mellem 300.000 kr. og 3 mio. kr. eksklusiv moms, kan tilbudsindhentning ske ved underhåndsbud fra mindst to tilbudsgivere og højst 3. Hvis ordregiver ønsker at indhente et 4. bud, skal det komme fra en tilbudsgiver, der ikke stammer fra lokalområdet.

Kontrakter, som har en værdi mellem 3 mio. kr. og den gældende tærskelværdi for bygge- og anlægskontrakter i udbudsloven, jf. lov nr. 1564 af 15. december 2015, (ca. 38 mio. kr.), skal udbydes efter reglerne om begrænset eller offentlig licitation i tilbudsloven. Dette gælder dog efter bekendtgørelse nr. 817 af 23. august 2005 om visse udbyderes anvendelse af underhåndsbud efter lov om indhentning af tilbud i bygge- og anlægssektoren

UDKAST

ikke for bygge- og anlægsarbejder, der får tilsagn om offentlig støtte, og der kan for disse kontraktens vedkommende indhentes underhåndsbud.

Ved en kontraktværdi over den gældende tærskelværdi for bygge- og anlægskontrakter skal opgaven udbydes efter reglerne i udbudsloven.

Det er den offentlige støtte, der er årsagen til, at tilbudsloven gælder i projektstøttesagerne. Loven omfatter således som udgangspunkt ikke private indkøb. Privates køb af varer og tjenesteydelser skal dermed ikke konkurrenceudsættes.

Administrationen af støtteordningerne varetages primært af Fiskeristyrelsen. Erhvervsstyrelsen administrerer dog FLAG-ordningen. Sagsbehandlingen af ansøgninger om projektstøtte er todelt. Efter konkret ansøgning meddeler styrelserne tilsagn til, at der kan ydes støtte til et projekt. Tilsagnet er en økonomisk ramme for den forventede støtte. Når projektet er gennemført, kan projektholder søge om at få støtten udbetalt. Styrelserne træffer herefter afgørelse om, hvad der faktisk kan udbetales i støtte inden for rammerne af tilsagnet.

Forordningsgrundlaget forudsætter, at ansøgere i forbindelse med ansøgning om tilsagn om tilskud skal dokumentere udgifternes rimelighed. I praksis sker det ved, at ansøger i forbindelse med ansøgning om tilsagn om støtte skal indsende to direkte sammenlignelige tilbud på alle udgifter over 50.000 kr.

Hvis en ansøgning om projektstøtte indeholder udgifter over 50.000 kr., som samtidig er omfattet af tilbudslovens regler om bygge- og anlægsudgifter, indebærer administrationen af ordningerne samlet, at ansøger, for at opnå tilsagn om støtte, først skal indhente to tilbud, som dokumenterer omkostningernes rimelighed. Herefter skal ansøger, for at få støtten udbetalt, kunne dokumentere, at opgaven har været udbudt efter tilbudslovens regler.

Fiskeristyrelsen skal i forbindelse med sagsbehandlingen bl.a. i relation til tilbudslovens regler påse, om der er tale om et bygge- og anlægsarbejde eller varekøb, om et udbud er udtryk for kunstig opdeling, og om projektet er udvidet, uden at udvidelsen har været i udbud. Desuden skal styrelserne føre kontrol med alle bilag, der knytter sig til fastlæggelsen af rimelige priser, og ansøgerens faktiske udgifter.

UDKAST

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 347, (herefter forordning 1303/2013) indeholder en række fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

Efter art. 67, stk. 1, i forordning 1303/2013, kan medlemsstaterne yde tilskud i form af bl.a. refusion af faktisk afholdte og betalte støtteberettigede udgifter og standardsatser for enhedsomkostninger.

Anvendelse af standardsatser for enhedsomkostninger (standardomkostninger) indebærer, at støtten gives på baggrund af et forud fastsat beløb for den pågældende type af indkøb m.v. Størrelsen af beløbet fastlægges på grundlag af forudgående undersøgelser af markedsprisen for indkøbet.

Samtidig fremgår det af art. 67, stk. 4, i forordningen 1303/2013, at standardomkostninger ikke kan anvendes, hvis "en operation eller et projekt, der udgør en del af en operation, gennemføres udelukkende gennem offentlige indkøb af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser".

3.3.2. Den foreslåede ordning og ministeriets overvejelser

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri finder det væsentligt, at EU-reglernes muligheder for at forenkle og effektivere sagsbehandlingen i - de ofte meget komplicerede - tilskudssager kan udnyttes.

Implementeringen af standardomkostninger vil indebære, at størrelsen af støtten ikke fastsættes med udgangspunkt i faktisk afholdte udgifter men efter et forud fastsat beløb for den pågældende type af indkøb m.v.

Tilbudslovens regler om underhåndsbud har til formål at fastsætte størrelsen af den offentlige støtte, og det er derfor Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris opfattelse, at disse regler ikke tjener noget formål i relation til den offentlige støtte, når der anvendes standardomkostninger, da de beløb, der skal betales, vil være kendt i forvejen.

Anvendelse af standardomkostninger kan give væsentlige effektiviseringsgevinster for støtteansøgere, der ikke længere skal indhente og opbevare dokumentation for, at størrelsen af støtten er rimelig og afspejler ansøgerens

UDKAST

faktiske udgifter til projektet. Anvendelse af standardomkostninger kan medvirke til mere ensartet administration af ordningerne i Fiskeristyrelsen, herunder særligt i relation til bilagskontrol.

Anvendelse af standardomkostninger vil sikre en højere grad af transparens og mere ensartet sagsbehandling til glæde for erhvervet.

Det foreslås derfor, jf. § 3, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om, at tilbudslovens regler ikke skal gælde for sager, hvor private udfører bygge- og anlægsopgaver, som modtager offentlig støtte, og hvor den offentlige støtte bygger på standardomkostninger.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har lagt vægt på, at EU-Kommissionen har opsat en række metodemæssige krav til medlemsstater, der anvender standardomkostninger. Disse indebærer bl.a., at metoden til beregning af standardomkostninger skal være rimelig, dvs. virkelighedsnær og ensartet på tværs af ansøgninger. Endvidere skal metoden være retfærdig, dvs. indebære ligebehandling af ansøgere, og kontrollerbar, dvs. at der skal foreligge dokumentation for metodebeskrivelse, datagrundlag samt beregningen af standardomkostningen. Endeligt skal det være muligt at konkludere, om ansøger har gennemført projektet (krav til dokumentation for udbetaling).

Standardomkostninger skal beregnes ud fra valide data, der baserer sig på ét eller flere af følgende kriterier: Historiske data, markedsundersøgelser og samarbejde med eksterne eksperter. Oftest vil den endelige beregning tage udgangspunkt i flere af de ovennævnte kriterier for at sikre, at det tilvejebragte datagrundlag er så omfattende som muligt, og at de endelige standardomkostninger afspejler markedsprisen. Endelig er det et krav, at de endelige fastsatte standardomkostninger verificeres af et uafhængigt organ. Standardomkostninger kan først bringes til anvendelse, når det metodiske grundlag samt de anvendte data er godkendt af EU-Kommissionen.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri finder derfor, at anvendelse af standardomkostninger på en betryggende måde varetager samme hensyn som tilbudsloven; at sikre en rimelig størrelse af den offentlige støtte i forhold til markedsprisen på den støtteberettigede investering.

I nogle tilfælde kan offentlige myndigheder søge om EU-støtte på samme måde som private. Det kan f.eks. være støtte til naturgenopretningsprojekter

så som vandløbsrestaurering. Da offentlige indkøb er i kerneområdet af lovens anvendelsesområde, foreslås det imidlertid, at undtagelsen alene omfatter private.

Forslaget berører ikke reglerne om udbud i udbudsloven. Udbudsloven skal således fortsat altid følges ved offentligt støttede arbejder over de i udbudslovens fastsatte tærskelværdier.

3.4 Obligatorisk digital kommunikation

3.4.1. Gældende ret

For at kunne pålægge borgerne og virksomhederne pligt til at anvende digital kommunikation ved ansøgninger, anmodninger m.v. til det offentlige, skal dette være hjemlet i en lov.

Den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden, § 6, stk. 1, bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og indenrigs- og boligministeren til at kunne fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra ministerierne om forhold, som er omfattet af lov om Hav- og Fiskerifonden eller underliggende regler, skal foregå digitalt.

Af bestemmelsen i stk. 2 fremgår det, at ministrene kan fastsætte nærmere regler om benyttelsen af digital kommunikation, herunder om at der skal anvendes bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Lov om Hav- og Fiskerifonden fastsætter desuden regler for, hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem. Efter § 6, stk. 3 i lov om Hav- og Fiskerifonden anses en digital meddelelse for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten. Det er normalt uden betydning, om en afgørelse er kommet til adressatens kundskab. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Adressaten bærer således alene risikoen ved ikke at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

Efter lov om Hav- og Fiskerifonden, § 6, stk. 4 og stk. 5 følger det, at borgere og virksomheder kan anvende digital signatur, hvor det er påkrævet, at en dokument er underskrevet, og at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og indenrigs- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om opfyldelsen af underskriftskravet.

3.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

UDKAST

Borgere og virksomheder kan benytte en digital selvbetjeningsløsning til at kontakte eller kommunikere med en myndighed. Det kan endda være obligatorisk for borgeren at anvende digital selvbetjening, hvis dette er hjemlet i lov.

Med lovforslaget skabes der hjemmel til, at al relevant skriftlig kommunikation mellem Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og virksomheder eller fysiske personer skal foregå digitalt.

Det foreslås, at hjemlen udformes som en bemyndigelse til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation på samme måde som i den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden. Derved bliver det muligt ved bekendtgørelse at fastsætte krav om anvendelse af bestemte it-systemer (herunder særlige portalløsninger, elektroniske formularer, skemaer og lignende) og særlige digitale formater m.v.

Ved bekendtgørelse kan der endvidere, hvor det er relevant, fastsættes bestemmelser, som skal lette overgangen til digital kommunikation. Der vil således kunne fastsættes bestemmelser om undtagelse fra kravet om digital kommunikation f.eks. for visse gruppers vedkommende eller i tilfælde, hvor materialet på grund af sin særlige beskaffenhed ikke er egnet til digital fremsendelse.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har etableret et klagesystem, hvorefter de afgørelser truffet af ministeriets styrelser, som kan påklages, skal indbringes for Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Det foreslås, at også klager over afgørelser truffet i henhold til denne lov eller i henhold til regler udstedt i medfør af denne lov omfattes af kravet om digital kommunikation.

For at gøre kommunikationen mellem borgere/virksomheder og myndigheder så overskuelig som mulig er det hensigten, at enhver kommunikation skal finde sted enten gennem en portalløsning etableret af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (f.eks. Tast selv-service) eller gennem den digitale postløsning Offentlig Digital Post under borger.dk eller virk.dk. Det vil afhænge af den pågældende kommunikations art og indhold, om det er den ene eller den anden kommunikationskanal, der skal finde anvendelse.

Det vil fremgå af bekendtgørelserne for de enkelte ordninger, på hvilken måde kommunikationen mellem ministerierne og de pågældende virksomheder eller personer fremover skal foregå.

UDKAST

Erhvervet og andre relevante parter vil blive inddraget i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelsen.

I den foreslåede bestemmelse, er det fastsat, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem til adressaten, dvs. til modtageren af meddelelsen, når den er tilgængelig for denne. En hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital vis er omfattet af bestemmelsen. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse.

Det er normalt uden betydning, om en afgørelse er kommet til adressatens kundskab. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Adressaten bærer således alene risikoen ved ikke at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

Forslaget har betydning for alle meddelelser, herunder også for om f.eks. en indberetning eller lignende kan anses for rettidig fremkommet. Fremkomsttidspunktet er normalt afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

Lovforslaget medfører ikke ændringer i de gældende principper for beregning af frister i forbindelse med klager.

En meddelelse til en myndighed vil normalt være tilgængelig for myndigheden på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesordening eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig, uanset om afsenderen måtte betragte meddelelsen som sendt før kl. 24.00.

Lovgivningen indeholder på nogle områder krav om eller forudsætter, at dokumenter, som udarbejdes af fysiske personer eller virksomheder eller andre myndigheder, skal være underskrevet.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at underskriftskravet kan opfyldes på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at der indsæt-

tes en bestemmelse om, at underskriftskravet kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur.

Samtidig foreslås det, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan kravet om personlig underskrift kan opfyldes, eksempelvis ved at den pågældende underskriver et fysisk dokument og indscanner dokumentet som en pdf-fil. Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at underskriftskravet ikke udgør en unødigt barriere for digital kommunikation.

3.5 Udvalg og rådgivning

3.5.1. Gældende ret

Forordning 1303/2013, artikel 47 fastsætter, at den enkelte EU-medlemsstat skal nedsætte et overvågningsudvalg. Overvågningsudvalget skal mødes mindst én gang årligt, hvor udvalget skal behandle gennemførelsen og fremdrift med hensyn til realisering af målene i den enkelte medlemsstats program.

Lov om Hav- og Fiskerifonden indeholder i § 7 bestemmelse om, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter et overvågningsudvalg.

Med henblik på at overvåge Hav- og Fiskeriudviklingsprogrammet og vurdere gennemførelsen og opnåelsen af programmets mål er der med hjemmel i bestemmelsen nedsat et overvågningsudvalg.

Overvågningsudvalget udgøres af repræsentanter for berørte myndigheder, interesseorganisationer, arbejdsmarkedets parter, foreninger og partnerskaber.

Fiskeristyrelsen varetager formandskabet for overvågningsudvalget.

Efter § 7, stk. 2, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætte rådgivende udvalg for støtteordninger efter denne lov. Efter § 7, stk. 4, kan ministeren endvidere indhente rådgivning hos andre udvalg, som er nedsat i medfør af anden lovgivning.

3.5.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Forordningen om fælles bestemmelser indeholder bestemmelser om nedsættelse af et overvågningsudvalg og overvågningsudvalgets rolle. Artikel 38 i forordningen om fælles bestemmelser fastsætter, at medlemsstaten efter hø-

UDKAST

ring af forvaltningsmyndigheden nedsætter et udvalg til at overvåge gennemførelsen af det nationale program. Overvågningsudvalget skal være nedsat senest tre måneder efter EU-Kommissionen har godkendt det nationale program.

Overvågningsudvalget skal selv vedtage sin forretningsorden og overvågningsudvalget skal mødes mindst én gang årligt. På disse møder skal overvågningsudvalget behandle alle spørgsmål, der påvirker programmets fremdrift med hensyn til at opfylde målsætningerne i programmet.

Efter artikel 39 i forordningen om fælles bestemmelser er det den enkelte medlemsstat, der fastsætter sammensætningen overvågningsudvalget og sikrer en afbalanceret repræsentation fra relevante myndigheder og partnere oplistet i artikel 8, stk. 1.

Efter artikel 8, stk. 1 er partnerne a) regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder, b) arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer, c) relevante organer, der repræsenterer civilsamfundet, såsom miljøpartnere, ikkestatslige organisationer og organer, som er ansvarlige for at fremme social inklusion, grundlæggende rettigheder, rettigheder for personer med handicap, ligestilling mellem kønnene og ikkeforskelsbehandling, d) forskningsinstitutioner og universiteter, hvis det er relevant.

Hvert medlem af overvågningsudvalget har én stemme, og formandskabet af udvalget varetages af en repræsentant for medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden.

Lovforslaget indeholder bestemmelser om nedsættelse af et overvågningsudvalg, der skal varetage tilsyns- og opfølgingsfunktioner i forbindelse med administration af støtteordninger efter denne lov. Nedsættelsen af et overvågningsudvalg er forordningsbestemt i forordningen om fælles bestemmelser. Overvågningsudvalget vil blive sammensat af repræsentanter for de berørte myndigheder, interesseorganisationer, arbejdsmarkedets parter, foreninger og partnerskaber. Formandskabet for overvågningsudvalget vil blive varetaget af Fiskeristyrelsen, der er den kompetente danske forvaltningsmyndighed for EHFAF.

I løbet af programperioden 2021-2027 vil der over for overvågningsudvalget blive gjort rede for fremskridt i gennemførelsen af programmerne til understøttelse af de landespecifikke henstillinger

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan nedsætte rådgivende udvalg for støtteordninger efter denne lov. Endvidere kan ministeren indhente rådgivning hos andre udvalg, som er nedsat i medfør af anden lovgivning. Det kan eksempelvis være bestyrelsen for Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram (GUDP).

3.6 Indhentelse af straffeattest

3.6.1. Gældende ret

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), artikel 10, er en ansøgning om støtte under EHFF uantagelig, hvis ansøgeren har begået en af de strafbare handlinger fastsat i artikel 3 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (miljøstraffedirektivet). I forbindelse med indgivelse af en ansøgning skal ansøgeren i henhold til forordningens artikel 10, stk. 5 skriftligt bekræfte til forvaltningsmyndigheden, at ansøgeren opfylder artikel 10, stk. 1 i forordning (EU) nr. 508/2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, herunder at ansøgeren ikke har begået en af de strafbare overtrædelser i direktivet om strafferetlig beskyttelse af miljøet. Medlemsstaterne er forpligtet til at sikre korrektheden af ansøgerens skriftlige bekræftelse, inden der gives tilsagn om støtte til ansøgningen.

Artikel 3 og 4 i miljøstraffedirektivet er blandt andet implementeret i dansk ret ved lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse. Lov om miljøbeskyttelse, § 110, stk. 2, giver hjemmel til at idømme straf i form af fængsel i op til 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

I henhold til lov om Hav- og Fiskerifonden, § 10, kan Ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og Erhvervsministeren indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere overholdelsen af loven, regler udstedt i medfør af loven og EU-retsgrundlaget, hos andre offentlige myndigheder. Hjemlen kan blandt andet benyttes til at kontrollere for, at en støtteansøger ikke modtager støtte fra en offentlig kilde til det samme projekt.

§ 10 i lov om Hav- og Fiskerifonden giver ikke bemyndigelse til, at ministeren kan indhente strafferetlige oplysninger om en ansøger.

UDKAST

Bekendtgørelse nr. 881 af 4 juli 2014 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister med senere ændringer (kriminalregisterbekendtgørelsen) fastsætter reglerne om registrering af afgørelser i kriminelle sager og danner grundlag for udskrift af straffeattester til privat brug og til myndigheder. Bekendtgørelsen fastsætter både reglerne for straffeattester til private og straffeattester til offentlige myndigheder.

Kriminalregisteret består af en afgørelsesdel og en efterforskningsdel. Det fremgår af § 3 i kriminalregisterbekendtgørelsen, at der i afgørelsesdelen optages oplysninger om personer, om hvem der er truffet afgørelse i straffesager. De nærmere oplysningstyper fremgår af bilag 1 til bekendtgørelsen. Det fremgår endvidere af § 4 i kriminalregisterbekendtgørelsen, at der i efterforskningsdelen optages oplysninger af politimæssig interesse. Oplysningstyperne fremgår af bilag 2.

Kriminalregisterets afgørelsesdel indeholder domme og bødevedtagelser, herunder vedtagne udenretlige bødeforelæg, som omfatter overtrædelse af straffeloven samt overtrædelse af anden lovgivning, hvis der betinget eller ubetinget idømmes frihedsstraf, straffastsættelsen udsættes, eller hvis der frakendes eller udskydes rettigheder eller meddeles pålæg vedrørende den dømte person. Det betyder, at overtrædelse af f.eks. miljøbeskyttelsesloven alene registreres i Kriminalregisterets afgørelsesdel, hvis afgørelsen omfatter betinget eller ubetinget fængselsstraf, udsættelse af straffastsættelsen eller hvis der frakendes eller udskydes rettigheder eller meddeles pålæg vedrørende den dømte person.

I Kriminalregisterets efterforskningsdel registreres bl.a. afgørelser for overtrædelse af straffeloven, lovgivning om våben og eksplosivstoffer m.v. samt andre afgørelser, hvor der idømmes eller vedtages bøde på 1.000 kr. eller derover (og for overtrædelse af færdselsloven eller udskrifter udstedt i medfør heraf dog 2.500 kr. eller derover), jf. bilag 2, pkt. 7, til bekendtgørelsen. Det betyder, at afgørelser, der omfatter en bødestraf på under 1.000 kr. for overtrædelse af særlovgivningen (dog ikke færdselsloven), herunder miljøbeskyttelsesloven, efter kriminalregisterbekendtgørelsen ikke registreres i Kriminalregisteret.

Reglerne om registrerede personers adgang til oplysninger fra Kriminalregisteret om dem selv og for videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder fremgår af kriminalregisterbekendtgørelsens kapitel 3 og 4.

Det følger af § 11, at politiet udsteder straffeattester for privatpersoner, når de pågældende fremsætter begæring herom (den private straffeattest). Den private straffeattest indeholder afgørelser, som er tilført afgørelsesdelen, og som omfatter overtrædelse af straffeloven, lov om tilhold, opholdsforbud og

UDKAST

bortvisning, lovgivning om euforiserende stoffer, lovgivning om våben og eksplosivstoffer, opholdsforbud idømt efter straffelovens § 79 a eller udenlandske afgørelser, jf. § 11, stk. 2.

Reglerne for videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder fremgår af kriminalregisterbekendtgørelsens kapitel 6.

Rigspolitiet udsteder i medfør af kriminalregisterbekendtgørelsens § 22, stk. 1, nr. 1-19, straffeattester til offentlig brug (den offentlig straffeattest) efter begæring til en række i bestemmelsen nærmere angivne myndigheder. Den offentlige straffeattest kan bl.a. rekvireres i forbindelse med ansættelse i en offentlig myndighed f.eks. af Ministeret for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, og Fiskeristyrelsen for personer, der søger ansættelse som fiskerikontrollør, jf. § 22, stk. 1, nr. 12, eller i forbindelse med en vurdering af, om en ansøger er udelukket fra at opnå særlig autorisation eller godkendelse.

Den offentlige straffeattest indeholder oplysninger om alle afgørelser, som er optaget i Kriminalregisterets afgørelsesdel. Ud over de afgørelser for overtrædelse af straffeloven og særlovgivning, der fremgår af den private straffeattest, medtages andre særlovsovertrædelser, herunder overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven, hvis afgørelsen omfatter betinget eller ubetinget fængselsstraf, udsættelse af straffastsættelsen, frakendelse eller udskydelse af rettigheder, pålæg vedrørende den dømte person eller andre retsfølger i medfør af straffelovens §§ 68-70.

Den Digitale Straffeattest er en digital løsning og anvendes i dag af myndigheder til udstedelse af straffeattester til privat og offentlig brug i medfør af henholdsvis § 11 og § 22 i kriminalregisterbekendtgørelsen.

Rigspolitiet videregiver oplysninger fra Kriminalregisterets afgørelsesdel og kan videregive oplysninger fra Kriminalregisterets efterforskningsdel om strafforfølgning for overtrædelse af bestemte lovovertrædelser. Rigspolitiet videregiver f.eks. en udskrift fra afgørelsesdelen og kan videregive oplysninger fra efterforskningsdelen i medfør af bekendtgørelsens § 26 i sager om godkendelse af en ansøger som adoptant m.v. efter begæring til Familieretshuset eller Ankestyrelsen.

Rigspolitiet videregiver derudover fuldstændige udskrifter af Kriminalregisteret til en række nærmere bestemte myndigheder i medfør af bl.a. § 21 i kriminalregisterbekendtgørelsen.

3.6.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter forordningen om EHFAF, art. 11, stk. 1, c er en ansøgning om støtte under art. 27 tilsvarende dette lovforslag, § 1, stk. 2, nr. 2, uantagelig, hvis

UDKAST

ansøgeren har begået en af de alvorlige overtrædelser nævnt i art. 3 og art. 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28.

I henhold til forordningen om EHFAF artikel 12, stk. 5 skal medlemsstaterne anmode en støtteansøger om i forbindelse med indlevering af en ansøgning at sende en underskrevet bekræftelse på, at vedkommende ikke har begået en af de alvorlige overtrædelser nævnt i art. 3 og art. 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28.

Medlemslandene er forpligtet til at verificere den skriftlige bekræftelse på baggrund af de tilgængelige oplysninger, før der bliver givet tilsagn om støtte.

Til brug for verificering af oplysninger fra støtteansøgeren om alvorlige overtrædelser af direktivet om strafferetlig beskyttelse af miljøet er det nødvendigt, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan indhente oplysninger om ansøgerens strafbare forhold. Med lovforslaget sikres derfor bemyndigelse til, at ministeren fra Rigspolitiet kan indhente oplysninger om ansøgers overtrædelse af miljøreguleringen.

Overtrædelser af miljøbeskyttelsesloven vil ikke fremgå af den private straffeattest, da afgørelser, som omfatter overtrædelse af særlovgivning, der ikke positivt er oplistet i kriminalregisterbekendtgørelsens § 11, stk. 2, ikke fremgår af den private straffeattest.

Den offentlige straffeattest indeholder ligeledes ikke oplysninger om afgørelser, der alene omfatter bødestraf for særlovsovertrædelser, herunder overtrædelser af miljøbeskyttelseslovgivningen, idet disse afgørelser ikke optages i Kriminalregisterets afgørelsesdel.

Indhentelse af en offentlig straffeattest vil således give Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri oplysninger om, hvorvidt ansøgeren er registreret i Kriminalregisteret med en afgørelse for overtrædelse af miljøbeskyttelsesloven, *hvis* afgørelsen bl.a. omfatter ubetinget eller betinget fængselsstraf, udsættelses af straffastsættelsen m.v., men ikke hvis afgørelsen alene omfatter en bødestraf for overtrædelsen.

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan således ikke verificere den skriftlige bekræftelse på baggrund af en straffeattest udstedt til en privatperson eller ved indhentelse af en offentlig straffeattest.

UDKAST

For så vidt angår den Digitale Straffeattest kan denne alene anvendes til indhentelse af den private og den offentlige straffeattest og dermed alene indhentelse af de oplysninger, der er omfattet af henholdsvis § 11 og § 22 i Kriminalregisterbekendtgørelsen.

Der ses ikke efter kriminalregisterbekendtgørelsens kapitel 5, 6 til 7 at være en specifik hjemmel til at videregive oplysninger til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri i forbindelse med behandling af ansøgninger om støtte efter lovforslaget.

Der er hjemmel i kriminalregisterbekendtgørelsens § 30 til videregivelse af enkeltstående oplysninger fra Kriminalregisteret i tilfælde, hvor videregivelsen f.eks. er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe. I praksis anvendes hjemlen rent undtagelsesvist og således ikke i forbindelse med gentagen eller mere systematisk videregivelse af oplysninger.

Der er herudover hjemmel i kriminalregisterbekendtgørelsens § 19 til at videregive oplysninger, der kan henføres til bestemte personer, hvis dette bl.a. følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov.

Det foreslås derfor, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri gives adgang til at indhente oplysninger fra Kriminalregistrets efterforskningsdel til brug for verificering af oplysninger fra støtteansøgeren om alvorlige overtrædelser af direktivet om strafferetlig beskyttelse af miljøet er det nødvendigt.

Der er ikke i den gældende lov nr. 1361 af 16. december 2014 om Hav- og Fiskerifonden hjemmel til, at ministeren kan indhente oplysninger om ansøgerens strafbare forhold. Da det er muligt at udbetale støtte fra EHFF indtil 2023, selv om programperioden for EHFF løber fra 2014 til 2020, er der et behov for også at sikre hjemmel til at indhente straffeattest i forbindelse med behandlingen af ansøgninger under EHFF. Det foreslås derfor tillige, at adgang til at indhente oplysninger fra Kriminalregistrets efterforskningsdel i henhold til kriminalregisterbekendtgørelsen, § 4, også skal omfatte lov nr. 1361 af 16. december 2014 om Hav- og Fiskerifonden.

Det vil være et krav for at kunne indhente oplysninger fra efterforskningsdelen, der kan henføres til bestemte personer, at det sker med skriftligt samtykke fra den oplysningerne omhandler.

Det er muligt via e-boks eller sikker mail at fremsende en skriftlig begæring til Kriminalregisteret ved Politiets Administrative Center (PAC) om udskrifter fra Kriminalregisteret. Denne begæring vil i fornødent omfang tillige skulle omfatte et samtykke fra den, som oplysningerne vedrører.

PAC kan efter modtagelse af en skriftlig begæring videregive en udskrift af enkelte lovovertrædelser fra Kriminalregisteret og fremsende oplysningerne via e-boks til den rekvirerende myndighed.

Løsningen er således ikke alene begrænset til de oplysningstyper, som er nævnt i § 11 og § 22 i kriminalregisterbekendtgørelsen, men kan tillige bruges til videregivelse af oplysninger, der alene er optaget i Kriminalregisterets efterforskningsdel, herunder afgørelser for overtrædelse af særlovgivning, hvor der idømmes eller vedtages en bøde på 1.000 kr. eller derover.

Af hensyn til dataminimering skal indhentelse af oplysninger til strafbare forhold begrænses til forhold der har betydning for behandlingen af ansøgninger om støtteordningen efter lovforslaget. Derfor skal anmodninger om videregivelse af oplysninger specifikt angive, hvilke afgørelser om overtrædelse af miljøbeskyttelseslovgivningen m.v., som PAC evt. skal oplyse om.

3.7 Klage, delegation og straf

3.7.1. Gældende ret

Efter den gældende lov om Hav- og Fiskerifondens § 12, stk. 1, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om klageadgangen, hvis ministeren henlægger sine beføjelser efter loven til en underliggende myndighed. Ministeren kan fastsætte regler, der afskærer muligheden for at indbringe en klage for en anden myndighed og muligheden for at en myndighed kan genoptage en sag, efter at der er indgivet en klage. Bemyndigelsen gælder for afgørelser truffet i henhold til loven og regler udstedt i medfør af loven og EU-regler.

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan i henhold til lov om Hav- og Fiskerifonden § 12, stk. 2, henlægge hele eller dele af sine beføjelser til andre offentlige myndigheder eller institutioner. Dette kan dog kun ske efter forhandling mellem vedkommende minister eller kommunale organisation. Ministeren for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri kan tillige fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet af myndigheder eller institutioner, hvortil ministeren har henlagt hele eller dele af sine beføjelser.

UDKAST

Efter lov om Hav- og Fiskerifonden kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri også henlægge sine beføjelser til efter loven til en privat organisation. I forbindelse med dette kan ministeren også fastsætte regler om adgangen til at klage.

Efter § 13 i lov om Hav- og Fiskerifonden kan Miljø- og Fødevarerklagenævnet behandle klager over afgørelser truffet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven. Dette gælder kun, hvis der ikke er fastsat andet i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør af loven. Miljø- og Fødevarerklagenævnet behandler klagen i overensstemmelse med lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Med mindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning kan der ifaldes straf i form af bøde ved overtrædelse af § 12, stk. 1, nr. 1 til 6 i Lov om Hav- og Fiskerifonden. Efter bestemmelsen straffes med bøde den, der:

- 1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for afgørelser, der træffes i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.
- 2) Handler i strid med vilkår, der er fastsat i afgørelser, der træffes i henhold til denne lov eller i regler udstedt i medfør heraf.
- 3) Undlader at afgive den dokumentation og de oplysninger, som den pågældende har pligt til at afgive i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.
- 4) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, som den pågældende har pligt til at afgive i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.
- 5) Undlader at give kontrolmyndigheden adgang til virksomheden m.v. efter § 9, stk. 1.
- 6) Undlader at udlevere eller indsende materiale eller yde kontrolmyndigheden bistand efter § 9, stk. 2.

Efter lov om Hav- og Fiskerifonden, § 12, stk. 2, vil selskaber og andre juridiske personer kunne ifalde strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

3.7.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Lovforslag om Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfonden indeholder bestemmelser om adgangen til at klage, om delegation og om straf i forbindelse med overtrædelser.

UDKAST

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser vedrørende loven til myndigheder og institutioner under ministeriet. Endvidere kan ministeren efter aftale med vedkommende minister eller vedkommende, kommunale organisation henlægge sine beføjelser vedrørende støtteordninger etableret i medfør af dette lovforslag til andre offentlige myndigheder eller institutioner, og ministeren kan henlægge sine beføjelser til private organisationer.

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan i forbindelse med delegation af kompetence fastsætte nærmere regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, og om remonstration. Der kan fastsættes regler om, at sådanne afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om klagens form og indhold. Ministeren bevarer den fulde instruktionsbeføjelse og kan ændre afgørelser, uden at der foreligger en klage.

Lovforslaget indeholder desuden bestemmelser om straf. Der vil i henhold til lovforslaget kunne ifaldes bødestraf, hvis en person f.eks. afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for afgørelser, der træffes i henhold til lovforslaget eller regler udstedt i medfør heraf, eller hvis personen handler i strid med vilkår, der er fastsat i afgørelser, der træffes i henhold til lovforslaget eller i regler udstedt i medfør heraf.

Der kan også idømmes bødestraf til den, der undlader at afgive den dokumentation og de oplysninger, som den pågældende har pligt til at afgive i henhold til dette lovforslag eller regler udstedt i medfør heraf eller hvis der afgives urigtige eller vildledende oplysninger eller forties oplysninger, som der er pligt til at afgive i henhold til lovforslaget eller regler udstedt i medfør heraf. Slutteligt vil den, der undlader at give kontrolmyndigheden adgang til virksomheden mv. efter § 9, stk. 1, undlader at udlevere eller indsende materiale eller yde kontrolmyndigheden bistand efter § 9, stk. 2, kunne idømmes bøde.

Hvis der kan idømmes strengere straf efter anden lovgivning finder dette lovforslags bestemmelse om bødestraf imidlertid ikke anvendelse.

For så vidt angår juridiske personer kan der pålægges strafansvar efter kapitel 5 i straffeloven.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1 Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet formålet med lovforslaget er at skabe hjemmel til at yde støtte under det nye forordningsgrundlag for perioden 2021-2027. De økonomiske konsekvenser afhænger af, på hvilken måde de foreslåede hjemler konkret bliver udmøntet. De økonomiske konsekvenser for staten vil overordnet afhænge af EU-budgettet til EHFAF 2021-2027, Folketingets aftaler om det nationale Hav-, Fiskeri- og Akvakulturprogram, og i hvilket omfang andre offentlige midler end statslige bidrager med den offentlige nationale medfinansiering.

Det er en forudsætning for at kunne disponere over midlerne fra EHFAF, at der tilvejebringes offentlig national medfinansiering. Minimumskravet til offentlig national medfinansiering er 30 pct. Størrelsen af den offentlige nationale medfinansiering vil afhænge af den konkrete udmøntning af støttemulighederne og fastsættes i programmet.

I henhold til forordningsteksten modtager Danmark 1.497,3 mio. kr. over hele perioden 2021-2027 fra fonden. Med henblik på at kunne hjemtage midlerne fra EU skal Danmark selv stille med national medfinansiering på mindst 30 pct., hvilket svarer til 641,9 mio. kr. I alt udgør den danske ramme derfor 2.138,9 mio. kr.

Den offentlige nationale medfinansiering tilvejebringes fra finanslovsbevilinger til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og Miljøministeriet. Endvidere vil kommuner, regioner, andre offentlige myndigheder, offentlige organer og offentlige fonde kunne deltage i medfinansieringen.

Som udgangspunkt er det frivilligt for medlemsstaterne, om de ønsker at anvende foranstaltningerne under EHFAF, dog er enkelte indsatser obligatoriske. Danmark er således forpligtet til at gennemføre fiskerikontrol og dataindsamling. Af den danske del af EU-midlerne skal der således afsættes mindst 15 pct. til fiskerikontrol og dataindsamling. Derudover kan der afsættes op til seks pct. af den danske del af EU-midlerne til teknisk bistand, der går til administration af programmet. Derudover skal medlemsstaterne selv finansiere med nationale midler de yderligere udgifter, der vil være til administration af programmet.

4.2 Implementeringskonsekvenser for det offentlige

UDKAST

De administrative konsekvenser for staten vil i stor grad afhænge af den konkrete udmøntning af de nye tilskudsmuligheder under hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet, dvs. hvilke støtteordninger der etableres.

Forordningsgrundlaget muliggør finansiering af administrationsudgifter til programmet under tekniske bistand, som maksimalt må udgøre seks pct. af EU-rammen. Derudover kan medlemsstaterne selv anvende yderligere nationale midler til administration af programmet.

Anvendelse af standardomkostninger kan medvirke til mere ensartet administration af ordningerne i Fiskeristyrelsen, herunder særligt i relation til bilagskontrol. Anvendelse af standardomkostninger vil desuden være med til at sikre en højere grad af transparens til glæde for erhvervet.

Forslaget vil ikke medføre ændrede organisatoriske forhold.

Lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning, idet regler og begreber er formuleret klart og entydigt, og der kan skelnes mellem hovedregler og undtagelser, ligesom det er tydeligt, hvilke aktører bestemmelserne er rettet mod.

Brugen af standardomkostninger forventes at medføre både en højere grad af transparens for støttemodtagere samt medvirke til at ansøgnings- og administrationsprocessen gøres mere simpel, gennemsigtig og effektiv, da der ved brugen af standardomkostninger vil tildeles tilskud på baggrund af f.eks. forudbestemte støttesatser.

Implementeringen af standardomkostninger under den Europæiske Hav-, Fiskeri- og akvakulturfond tilskyndes af både EU-Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret, som anbefaler at medlemsstaterne generelt øger brugen af standardomkostninger, bl.a. med henvisning til at brugen heraf medfører mindskede administrative byrder for ansøger samt en lavere fejlmargen i administrationen af tilskudsordninger under Fonden.

I lovforslaget er der fastsat hjemmel til obligatorisk digital kommunikation, ligesom ansøgninger om støtte kan kommunikeres digitalt. Der forventes i udmøntningen af støtteprogrammet ikke at blive undtaget for digital kommunikation.

Der er med lovforslaget mulighed for at anvende objektive kriterier og med et kommende nyt it-system vil mængden af partshøringer kunne begrænses.

De tilskudsberettigede ansøgere kan afgrænses objektivt efter f.eks. virksomhedstype (f.eks. om ansøger er en akvakulturvirksomhed). Støtteintensiteten kan fastsættes objektivt efter f.eks. virksomhedsstørrelse (f.eks. om ansøger er en SMV). Det vil blive tilstræbt at anvende objektive prioriteringskriterier i videst muligt omfang. En del af programmet vedrører dog tilskud til udviklings- og vidensprojekter, hvor der erfaringsmæssigt er behov for i et vist omfang at basere prioriteringen af ansøgninger på skønmæssige faglige vurderinger – dog altid baseret på konkret formulerede principper (f.eks. projekters nyhedsværdi).

Lovforslaget hjemler, at der er mulighed for at indhente oplysninger fra andre myndigheder under hensyntagen til beskyttelse af personoplysninger. Det kan f.eks. være ved behov for at kontakte kommunerne om indholdet af eller rækkevidden/gyldigheden af en miljøgodkendelse og Miljøstyrelsen vedrørende faglig vurdering af projekter under vandløbsrestaurering.

Lovforslaget muliggør, at der i udmøntningen af støtteprogrammet kan anvendes eksisterende fællesoffentlig infrastruktur, herunder Digital post-løsningen, NemID, NemKonto og CVR-registret. Digital Fuldmagt forventes ikke anvendt. Der forventes ligeledes ikke at blive benyttet Digital Post som den primære kommunikationsform. Det forventes i stedet, at der benyttes mailadviseringer om ”post” der kan læses på portalen af hensyn til en mere effektiv kommunikationsform.

Slutteligt muliggør lovforslaget indhentelse af oplysninger fra offentlige registre. Det kan være oplysninger om ansøgers tidligere strafbare forhold.

Lovforslaget skønnes ikke at få direkte administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget skønnes at have positive økonomiske konsekvenser for fiskeri- og akvakultursektoren, idet der tilvejebringes hjemmel til etablering af støtteordninger under det nye forordningsgrundlag for EHFAF i perioden 2021-2027, således at virksomheder og erhvervsorganisationer får mulighed for efter ansøgning at opnå offentlig støtte til gennemførelse af projekter vedrørende investeringer, innovation og netværk m.v. Der er i øvrigt tale om frivillige ordninger.

Fiskeri- og akvakultursektoren er afhængig af de naturbetingede og reguleringsmæssige produktionsmuligheder, og indtjeningen er stærkt påvirket af

prisudviklingen på de internationale markeder for fisk og akvakulturprodukter.

Lovforslaget forventes slet ikke eller i meget begrænset omfang at pålægge byrder på erhvervet.

Anvendelse af standardomkostninger kan give væsentlige effektiviseringsgevinster for støtteansøgere, der ikke længere skal indhente og opbevare dokumentation for, at størrelsen af støtten er rimelig og afspejler ansøgerens faktiske udgifter til projektet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes at føre til positive miljømæssige konsekvenser, idet der med lovforslaget sikres hjemmel, så der kan ydes støtte til tiltag, der kan medvirke til en forbedring af havmiljøet og tilstanden i vandløb. Der kan derudover ydes støtte til tiltag til energieffektivisering eller reduktion af marint affald. De miljømæssige konsekvenser vil dog afhænge af den konkrete folketingsaftale om hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet.

Der udarbejdes i forbindelse med hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet en strategisk miljøvurdering.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der fastlægger rammerne for en række støtteordninger efter reglerne i forordningen om EHFAF og efter forordningen om fælles bestemmelser.

I henhold til forordningen om EHFAF og forordning om fælles bestemmelser skal der udarbejdes et nationalt program. Programmet fremsendes til EU-Kommissionen med henblik på EU-Kommissionens godkendelse. EU-Kommissionen har en frist på seks måneder efter modtagelsen af programmet til at godkende det.

I henhold til forordningen om fælles bestemmelser skal Danmark udarbejde en partnerskabsaftale for perioden 1. januar 2021 - 31. december 2027. Partnerskabsaftalen skal fastlægge den samlede nationale ramme for anvendel-

UDKAST

sen af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, og EHFAP i Danmark, og den skal fastlægge de overordnede rammer for implementering og forvaltning af programmerne under de enkelte fonde. Partnerskabsaftalen skal omfatte al støtte fra de pågældende fonde i perioden.

Partnerskabsaftalen for Danmark fremsendes til EU-Kommissionen med henblik på godkendelse af EU-Kommissionen.

EU's statsstøtteregler, særligt Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelsen af artikel 107 og 108 i TEUF på de minis-støtte, og Kommissionens forordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens art. 107 og 108, vil blive anvendt, hvor der vil være konkrete støtteordninger, som vil være omfattet af artikel 107-109 i TEUF, og som ikke er undtaget i medfør af EHFAP-forordningens artikel 10.

Efter art. 53, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser kan medlemsstaterne anvende forskellige muligheder for prisfastsættelse i forbindelse med de af forordningen omfattede støtteordninger. Forordningen indeholder fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik.

En af mulighederne er anvendelsen af standardsatser for enhedsomkostninger.

Lovforslaget rejser ikke i sig selv spørgsmål om statsstøtte. Der stilles i relation til statsstøtte visse krav til selve etablering af ordninger med standardomkostninger, som Fiskeristyrelsen iagttager i forbindelse med etableringen af ordningerne. Således skal den metode, der ligger til grund for beregningen af standardomkostninger sikre, at kun visse støtteberettigede typer af omkostninger dækkes, og at standardomkostninger i rimelig grad afspejler de faktiske udgifter.

UDKAST

Standardomkostninger kan først bringes til anvendelse, når det metodiske grundlag samt de anvendte data er godkendt af EU-Kommissionen.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Lovforslaget har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet lovforslaget skaber hjemmel til at yde støtte under det nye forordningsgrundlag for periode 2021-2027. De økonomiske konsekvenser afhænger af, på hvilken måde de foreslåede hjemler konkret bliver udmøntet. I henhold til forordningen for EHFAF modtager Danmark 1.497,3 mio. kr. over hele perioden 2021-2027 fra fonden. Med henblik på at kunne hjemtage midlerne fra EU skal Danmark selv stille med national medfinansiering på mindst 30 pct. af det samlede beløb, hvilket svarer til 641,9 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Anvendelse af standardomkostninger kan medvirke til mere ensartet administration af ordningerne i Fiskeristyrelsen, herunder særligt i relation til bilagskontrol.	Ingen

UDKAST

<p>Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Lovforslaget skønnes at have positive økonomiske konsekvenser for fiskeri- og akvakultursektoren, idet der tilvejebringes hjemmel til etablering af støtteordninger under det nye forordningsgrundlag for EHFAF i perioden 2021-2027.</p> <p>Anvendelse af standardomkostninger kan give væsentlige effektiviseringsgevinster for støtteansøgere.</p>	<p>Ingen.</p>
<p>Administrative konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Anvendelse af standardomkostninger kan give væsentlige effektiviseringsgevinster for støtteansøgere, der ikke længere skal indhente og opbevare dokumentation for, at størrelsen af støtten er rimelig og afspejler ansøgerens faktiske udgifter til projektet.</p>	<p>Ingen</p>
<p>Administrative konsekvenser for borgerne</p>	<p>Ingen.</p>	<p>Ingen.</p>
<p>Miljømæssige konsekvenser</p>	<p>Det forventes, at lovforslaget medfører positive miljømæssige konsekvenser, idet der med lovforslaget sikres hjemmel, så der kan ydes støtte til tiltag, der forbedrer miljøet. De miljømæssige konsekvenser vil dog afhænge af den konkrete folketingsaftale om hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet.</p>	<p>Ingen.</p>
<p>Forholdet til EU-retten</p>	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der fastsætter rammerne for en række støtteordninger efter reglerne i EHFAF. Danmark skal udarbejde en partnerskabsaftale for perioden 1. januar 2021 -31. december 2027, der skal fastlægge den samlede nationale ramme for anvendelsen Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, Asyl-,Migrations og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visapo-</p>	

UDKAST

	<p>litik Partnerskabsaftalen skal fastlægge de overordnede rammer for implementering og forvaltning af programmerne under de enkelte fonde, og den skal omfatte al støtte fra de pågældende fonde i perioden. Der skal desuden udarbejdes et hav- og fiskeriudviklingsprogram for perioden 2021-2027. Programmet gennemfører strategien med henblik på at opfylde EU-prioriteterne for hav- og fiskeriudvikling og skal være i overensstemmelse med partnerskabsaftalen. Programmet skal godkendes af EU-Kommissionen.</p>
<p>Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)</p>	<p>Ja Nej X</p>

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Den gældende lov om hav- og fiskerifonden giver i § 1, stk. 1, ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og erhvervsministeren hjemmel til at yde støtte i Danmark inden for EU-retsgrundlaget ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 508/2014/EU af 14. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1255/2011, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1303/2013/EU af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning nr. 1083/2006 og øvrige regler fastsat af EU om forhold omfattet af loven.

I § 1, stk. 2, fastsætter den gældende lov om hav- og fiskerifonden, at ministre kan yde støtte til indsatser inden for EU-retsgrundlaget om bæredygtig

UDKAST

tig udvikling af fiskeri, bæredygtig udvikling af akvakultur, kontrol, håndhævelse og dataindsamling i tråd med EU's fælles fiskeripolitik, bæredygtig udvikling af fiskeri- og akvakulturområder, afsætning og forarbejdning, implementering af den integrerede havpolitik og finansielle instrumenter.

Det følger af den foreslåede *stk. 1* i lovforslaget, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vil kunne yde støtte i Danmark i henhold til lovforslaget og EU-retsgrundlaget ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visumpolitik og øvrige EU-regler om forhold omfattet af lovforslaget.

Det følger af den foreslåede *stk. 2*, hvilke foranstaltninger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan etablere med hjemmel i denne lov. Med henblik på at sikre denne lovs anvendelighed i hele perioden 2021-2027 medtages alle foranstaltninger i EHFAF-forordningen, der kan finde anvendelse i Danmark, selvom de ikke er prioriteret i det danske program. Af samme grund er muligheden for at etablere finansielle instrumenter taget med som § 1, *stk. 2*, nr. 5, i henhold til forordningen om fælles bestemmelser. Den endelige prioritering af, hvilke støtteordninger der skal etableres under nr. 1-5, fastsættes ved politiske forhandlinger om udmøntning af programmet.

Stk. 2, nr. 1-4, gengiver de fire unionsprioriteter, som EHFAF skal understøtte med henblik på understøttelse af EU's fælles fiskeripolitik, EU's integrerede maritime politik og EU's internationale forpligtelser ift. havforvaltning. Fælles for alle foranstaltninger under EHFAF er desuden, at foranstaltningerne skal medvirke til at opnå EU's målsætninger om afbødning og tilpasning af miljø- og klimaforandringer. I EHFAF-forordningens enkelte artikler fastsættes de konkrete foranstaltninger, der skal medvirke til at opfylde disse mål. I det følgende uddybes de enkelte foranstaltninger under den enkelte unionsprioritet, som fremgår af forordningsgrundlagets artikler.

Efter bestemmelsen i *stk. 2, nr. 1*, foreslås det, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri gennem støtte får mulighed for at fremme bæredygtigt

UDKAST

fiskeri og genopretning og bevarelse af havets biologiske ressourcer, jf. afsnit II, kapitel II (artikel 14-25) i EHFAF-forordningen.

Ministeren kan i henhold til artikel 14 i forordningen støtte indsatser, der medvirker til opnåelse af målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, som de er angivet i forordning (EU) nr. 1380/2013, artikel 2, ved at styrke økonomisk, socialt og miljømæssigt bæredygtige fiskeriaktiviteter, forbedre energieffektivitet og reducere CO₂-udledninger gennem udskiftning eller modernisering af fiskerifartøjers motorer, fremme tilpasningen af fiskerikapacitet til fiskerimuligheder i tilfælde af permanent ophør med fiskeri og medvirke til en rimelig levestandard i tilfælde af midlertidig ophør med fiskeri, fremme effektiv fiskerikontrol og håndhævelse såvel som pålidelige data for vidensbaseret beslutningstagen, fremme ens spilleregler for fiskeri- og akvakulturprodukter fra de yderste regioner og medvirke til beskyttelse og restaurering af akvatisk biodiversitet og økosystemer.

Efter bestemmelsen i *stk. 2, nr. 2*, foreslås det, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri gennem støtte kan fremme bæredygtige akvakulturaktiviteter og forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter, som bidrager til fødevarerens sikkerheden i Unionen, i henhold til afsnit II, kapitel III (artikel 26 - 28) i EHFAF-forordningen.

Ministeren kan i henhold til artikel 26 i forordningen støtte indsatser, der medvirker til opnåelsen af målsætningerne i den fælles fiskeripolitik, som de er angivet i forordning (EU) nr. 1380/2013, artikel 2, gennem fremme af bæredygtige akvakulturaktiviteter og fremme af markedsføring, kvalitet og værdi tilført fiskeri- og akvakulturprodukter såvel som produktion af sådanne produkter.

Efter bestemmelsen i *stk. 2, nr. 3*, foreslås det, at ministeren gennem støtte kan muliggøre en bæredygtig blå økonomi i kyst-, ø- og indlandsområder og støtte til udvikling af fiskeri- og akvakulturafhængige lokalsamfund, i henhold til afsnit II, kapitel IV (artikel 29 - 30) i EHFAF-forordningen.

Ministeren kan i henhold til artikel 29] støtte indsatser, der medvirker til at bane vej for en bæredygtig blå økonomi i kyst-, ø- og indlandsområder og til at fremme en bæredygtig udvikling af fiskeri- og akvakulturafhængige lokalsamfund

UDKAST

Efter bestemmelsen i *stk. 2, nr. 4*, foreslås det, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan styrke den internationale havforvaltning og muliggørelse af sikre, rene og bæredygtigt forvaltede have, i henhold til afsnit II, kapitel V (artikel 31 – 34) i EHFAF-forordningen.

Ministeren kan i henhold til artikel 31 støtte indsatser, der bidrager til at styrke en bæredygtig havforvaltning ved at fremme viden om havene, maritim overvågning eller kystvagtsamarbejde.

Efter bestemmelsen i *stk. 2, nr. 5*, foreslås det, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan udmønte støtte i form af finansielle instrumenter i henhold til afsnit V, kapitel II (artikel 52, 58 – 62) i forordningen om fælles bestemmelser.

Ministeren kan i henhold til artikel 52 yde støtte til modtagere i form af tilskud, finansielle instrumenter eller priser eller en kombination heraf.

Ministeren kan i henhold til artikel 58 yde støtte til finansielle instrumenter, der er oprettet på nationalt, regionalt, tværnationalt plan eller på tværs af grænser, som forvaltes af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar, og som bidrag til at opfylde en af de specifikke målsætning nævnt i EHFAF-forordningen.

Til § 2

Den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden bemyndiger i henhold til lovens § 2, stk. 1, ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og erhvervsministeren til at fastsætte regler, der er nødvendige for at etablere og administrere støtteordninger vedrørende foranstaltninger under EU-retsgrundlaget for det danske hav- og fiskeriudviklingsprogram for 2014-2020.

Efter den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden § 2, stk. 2, kan ministrene fastsætte regler om foranstaltninger, der kan ydes støtte til, ansøgning om støtte, betingelser for støtte, støtteniveau, beregning af og udbetaling af støtte, prioritering, udvælgelse af ansøgninger og afslag på ansøgninger samt revision og regnskab. Bemyndigelsen udmøntes ved, at ministrene udsteder en bekendtgørelse for, hver enkelt støtteordning som ministrene skulle ønske af iværksætte.

Efter lov om Hav- og Fiskerifonds § 2, stk. 3, kan ministrene fastsætte regler om reduktion af ansøgt støtte og om bortfald og tilbagebetaling af støtte ved

UDKAST

manglende overholdelse af denne lovs bestemmelser og de i medfør af denne lov fastsatte bestemmelser og ved manglende overholdelse af EU-retsgrundlaget for denne lov.

Efter gældende ret i den nu gældende lov om Hav- og Fiskerifonds § 2, stk. 4, kan erhvervsministeren tillige fastsætte regler om etablering og drift af lokale aktionsgrupper, der kan bidrage til administration af loven.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, lovforslagets § 2, *stk. 1*, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri som led i udmøntningen af støtteordninger under EHFAF vil kunne fastsætte nærmere regler for disse. Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i § 2, stk. 1, i den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden med den tilføjelse, at det i forslaget fremgår af bestemmelsens ordlyd, at ministeren ydermere kan fastsætte vilkår i tilsagn og meddelelser.

Efter EU-retsgrundlaget vil det på flere områder være medlemsstaterne, der skal sikre nærmere regelfastsættelse. Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til at fastsætte regler, som supplerer bestemmelser i EU-retsgrundlaget for denne lov og indeholder samtidig de bemyndigelser, der er nødvendige for etablering og administration her i landet af støtteordninger omfattet af lovforslagets § 1, stk. 2.

Som det er gældende under EHFF vil udgangspunktet for støtten være, at den bliver tildelt som tilskud efter ansøgning, idet der dog kan være tale om, at tilskudsmodtager skal udpeges efter reglerne om udbud.

Bemyndigelsen omfatter muligheden for at kunne tilpasse støtteordninger i takt med ændrede forudsætninger, der f.eks. kan skyldes strukturelle eller økonomiske ændringer i fiskeri- og akvakultursektoren, budgetmæssige forhold eller i EU-retsgrundlaget.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, som svarer til den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden § 2, stk. 2, bemyndiger ministeren til administrativt at fastsætte regler om de støtteordninger, der kan ydes støtte til. Bemyndigelsen vil kunne bruges til at bestemme, hvilke nærmere definerede indsatser, der kan ydes støtte til. Det er en forudsætning for bemyndigelsens anvendelse, at foranstaltningerne er prioriterede i hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet, og at eventuel nødvendig medfinansiering er tilvejebragt ved finanslovsmidler eller tilvejebringes ved anden offentlig medfinansiering.

UDKAST

Der vil være mulighed for at målrette anvendelsen af støtteordningerne eller dele af støtteordningerne til særlige områder ligesom det vil være muligt at afgrænse mulige støttemodtagere til støtteordningerne inden for rammerne af EU-retsgrundlaget, blandt andet med henblik på at opnå den ønskede effekt af ordningen.

Ministereren kan med den foreslåede bemyndigelse fastsætte betingelser for ansøgning om støtte navnlig i form af frist for indsendelse af ansøgning, brug af særligt ansøgningsmateriale og oplysninger, der skal fremgå af ansøgningen, herunder vedlagt dokumentation.

Ministereren kan også med den foreslåede bemyndigelse fastsætte nærmere betingelser for at få støtte og om beregning og udbetaling af støtte. Bemyndigelsen påtænkes navnlig anvendt til at fastsætte regler om hvem, der kan ansøge om støtte, støtteberettigede udgifter, krav om minimum- og maksimumstørrelse af støtten, opnåelse af offentlige tilladelser, gennemførelse af et projekt inden for en given projektperiode, specifikke krav, der er relevant for den pågældende foranstaltning, ændringer af et projekt, kombination af støtten med anden offentlig støtte, indsendelse af udbetalingsanmodninger og antallet af udbetalinger.

Med bemyndigelsen kan ministeren fastsætte som betingelse for støtte, at en ansøger har betalt eller vil betale den skat, som ansøger er forpligtet til i henhold til gældende internationale aftaler og nationale regler. Det kan f.eks. indebære, at støtte betinges af, at ansøger eller en legal ejer, der har kontrol med virksomheden f.eks. i form af besiddelse af en ejerandel på mindst 25 pct., ikke er skattemæssigt hjemmehørende i et land, som optræder på EU's liste over lande med skattely.

Den foreslåede bemyndigelse vil også give ministeren mulighed for at fastsætte regler om, hvilken betydning det har for ydelsen af støtte, at ansøgeren tidligere har modtaget støtte efter den foreslåede lov eller anden lov eller har mulighed for at modtage støtte efter anden lov. Der kan f.eks. være behov for at fastsætte bestemmelser om, at en ansøger ikke kan opnå støtte til den samme aktivitet eller under den samme støtteordning mere end en gang eventuelt inden for en nærmere fastsat periode. Der vil blandt andet også være mulighed for, at ministeren kan fastsætte regler om den periode, hvor de fastsatte betingelser skal være opfyldte eller et projekt skal opretholdes.

UDKAST

Der er efter forordningsgrundlaget krav om, at støtte tildeles i overensstemmelse med princippet om forsvarlig, økonomisk forvaltning. Ved udmøntningen i støtteordninger er der derfor krav om, at der opnås størst mulig effekt for midlerne. Den foreslåede bemyndigelse giver således ministeren mulighed for at fastsætte regler om administration af støtteordninger, herunder prioritering og udvælgelse af ansøgninger, afslag på ansøgninger og om regnskab og revision.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal bruges til at fastsætte prioriterings- og udvælgelseskriterier i overensstemmelse med EU-retsgrundlagets krav hertil. Udvælgelseskriterierne vil blive fastlagt med inddragelse af Overvågningsudvalget for fonden. Prioritering og udvælgelse af ansøgninger til støtte sker for at sikre et projekts bidrag til EHFAF's målsætninger, og at projektet falder inden for EHFAF's anvendelsesområde. Prioriteringen af ansøgningerne kan ske på grundlag af en kvalitativ vurdering af ansøgningerne, f.eks. en vurdering af det ansøgte projekts effekt og relevans i forhold til formålet med støtten.

Ministeren kan give afslag til ansøgninger på baggrund af udvælgelses- og prioriteringskriterierne. Bestemmelsen foreslås også at give mulighed for, at der kan fastsættes regler om afslag eller delvist afslag på ansøgninger uanset, at der ikke er indgivet ansøgninger om et større støttebeløb, end der samlet er budgetteret med til den konkrete foranstaltning. Denne mulighed kan tænkes anvendt, hvis det vurderes, at ansøgningerne ikke i tilstrækkeligt omfang kan imødekomme fastsatte krav om kvalitet m.v. Samtidig giver bestemmelsen mulighed for at fastsætte regler om andre grunde, der kan begrunde et afslag.

Efter EU-retsgrundlaget stilles der krav om effektive forvaltnings- og kontrolsystemer, og i den forbindelse skal medlemsstaterne sikre, at der i relevant omfang stilles krav om hensigtsmæssige regnskabssystemer og regnskabskoder for den støtte, som støttemodtageren får. Ministeren bemyndiges derfor til at fastsætte nærmere regler herfor.

I henhold til den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, som svarer til den gældende § 2, *stk. 3*, i lov om Hav- og Fiskerifonden, kan ministeren administrativt fastsætte regler om reduktion af ansøgt støtte samt bortfald og tilbagebetaling af støtte ved manglende overholdelse af denne lovs bestemmelser, de i medfør af denne lov fastsatte bestemmelser og EU-retsgrundlaget.

UDKAST

Der skal foretages en konkret vurdering af art og grovheden af en overtrædelse og det eventuelle tab for EHFAP, i de tilfælde hvor der sker en overtrædelse af EU-forordningsgrundlaget. På den baggrund foretages en forholdsmæssig nedsættelse af støtten.

Der er foreslået en tilsvarende bemyndigelse til at fastsætte regler om reduktion af støtte.

Som følge heraf er det ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, der i supplerende, nationale regler endeligt fastlægger, hvordan EU-regler om reduktion af støtte, bortfald af tilsagn og tilbagebetaling af støtte anvendes i Danmark. Tilbagebetalingskravet omfatter såvel nationale midler som EU-midler.

Der vil navnlig blive tale om bortfald af tilsagn og tilbagebetaling af støtte, hvor der er tale om manglende overholdelse af forpligtelser, der følger direkte af denne foreslåede lov eller i regler udstedt med hjemmel i denne lov. Reduktion af støtte vil dermed navnlig ske efter en konkret vurdering i tilfælde, hvor støttemodtageren har overtrådt de betingelser, der i øvrigt fastsættes i bekendtgørelserne om støtteordninger, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 2.

Til § 3

Ansøgere om projektstøtte til bygge- og anlægsarbejder skal i dag indhente tilbud efter tilbudslovens bestemmelser, da sådanne ansøgere falder ind under kategorien af andre (ikke offentlige) udbydere, jf. tilbudslovens § 1, stk. 2, nr. 2. Når man er omfattet af tilbudslovens regler har man som privat udbyder pligt til at gennemføre underhåndsbud forud for indgåelse af kontrakter vedrørende bygge- og anlægsopgaver over 300.000 kr.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 3, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til ved bekendtgørelse at fastsætte regler om, at udbydere af bygge- og anlægsarbejder, som modtager offentlig støtte efter lov om hav-, fiskeri- og akvakulturfonden, kan undtages fra tilbudslovens regler, i det omfang størrelsen af den offentlige støtte bygger på standardomkostninger.

Bestemmelsen omfatter standardomkostninger fastsat med hjemmel i forordning om fælles bestemmelser, art. 53, stk. 1.

UDKAST

Hvis en støtteordning er sammensat på en måde, så der kan ydes støtte både i form af standardpriser for enhedsomkostninger og refusion af faktiske udgifter, er det alene den del, der omfatter standardomkostninger, der er undtaget fra lovens regler. Det fremgår af de enkelte støttebekendtgørelser, for hvilke investeringer der er beregnet standardomkostninger.

Der vil som udgangspunkt være tale om, at støtten er finansieret af EU-midler, men dette er ikke afgørende for anvendelsen af bestemmelsen. Således kan også ordninger med national medfinansiering undtages fra tilbudslovens bestemmelser i det omfang, at støtten bygger på standardomkostninger.

Bestemmelsen gælder for "bygge- og anlægsarbejder". Dette udtryk skal forstås på samme måde som det tilsvarende udtryk i tilbudslovens § 1, stk. 2, nr. 2, jf. tilbudslovens § 1, stk. 5, som stammer fra EU's udbudsdirektiver, dvs. som resultatet af et sæt bygge- og anlægsaktiviteter bestemt til i sig selv at udfylde en økonomisk eller teknisk funktion.

Sondringen mellem bygge- og anlægsarbejder og varekøb kan i nogle tilfælde give anledning til vanskeligheder. Der lægges ved vurderingen af, om der i konkrete sager er tale om et bygge- og anlægsarbejde eller et varekøb, afgørende vægt på, hvad der må antages at være kontraktens hovedformål.

Sondringen vil for investeringer omfattet af standardomkostninger, hvor myndigheden er udnyttet, ikke længere have praktisk betydning. Privates varekøb er i forvejen ikke omfattet af tilbudslovens regler, og det vil derfor med hensyn til disse investeringer ikke have betydning for ansøgningen om støtte, om der er tale om bygge- anlægsopgaver eller varekøb.

Bestemmelsen omfatter alene udbydere, der i dag er omfattet af tilbudslovens § 1, stk. 2, nr. 2, om andre (ikke offentlige) udbydere. Statslige, regionale og lokale myndigheder og offentligretlige organer omfattet af tilbudslovens § 1, stk. 2, nr. 1, skal således fortsat gå frem efter tilbudslovens regler, selvom de modtager støtte bygget på standardomkostninger.

I sager, hvor ansøgning indgives af private og offentlige partnerskaber, skal tilbudslovens regler som udgangspunkt følges, medmindre det er klart, at indkøb af ydelser hos underentreprenører alene forestås af private.

UDKAST

Arbejder, der er omfattet af udbudsloven, er ikke omfattet af bestemmelsen. Udbudsloven omfatter - med hensyn til private indkøb - bygge- og anlægsarbejder med en værdi på over godt 38 mio. kr., når det offentlige yder et tilskud på mere end 50 pct. af kontraktens værdi.

Til § 4

Efter den gældende § 3 i lov om Hav- og Fiskerifonden kan miljø- og fødevareministeren og erhvervsministeren hver for sig inden for sit ressortområde indgå de aftaler og iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige i forbindelse med administration af støtteordninger omfattet af denne lov. Lovforslagets § 4 svarer til den gældende § 3 i lov om Hav- og Fiskerifonden.

Bestemmelsen bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at varetage andre opgaver forbundet med administration af hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet. Bestemmelsen giver blandt andet ministeren mulighed for at indgå aftaler med eksempelvis kommuner, eller finansieringsvirksomheder om deltagelse i administration og kontrol af støtteordninger.

Til § 5

Efter de gældende regler, kan kommuner, regioner, andre offentlige myndigheder, offentligretlige organer og offentlige fonde deltage i finansieringen af foranstaltningerne, som er nævnt i lov om Hav- og Fiskerifonden § 1, stk. 2.

Efter den gældende hav- og fiskerifondslovs § 4, stk. 2, kan miljø- og fødevareministeren og erhvervsministeren hver for sig inden for sit ressortområde fastsætte nærmere regler om finansieringen nævnt i lov om Hav- og Fiskerifonden § 4, stk. 1.

Det er fastsat i EU-retsgrundlaget, at der skal tilvejebringes offentlig national medfinansiering. Kravet til den offentlige nationale medfinansiering for EHFAP vil afhænge af den konkrete udmøntning af støttemulighederne. Den offentlige nationale medfinansiering tilvejebringes i væsentlig grad fra finanslovsbevillinger til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og Miljøministeriet.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* giver, som den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden § 4, stk. 1, mulighed for, at kommuner og andre offentlige

myndigheder end Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, offentligretlige organer og offentlige fonde, kan deltage i finansieringen.

Det fremgår af forordningen om fælles bestemmelser, hvilke finansieringskilder der kan betragtes som offentlig national medfinansiering. Det vil således være muligt for kommuner, regioner, andre offentlige myndigheder, offentlige organer og offentlige fonde, at deltage i finansieringen.

Det EU-retlige begreb, offentligretlige organer, omfatter efter forordningsgrundlaget et organ, der er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter, som er en juridisk person, hvis drift enten for størstedelens vedkommende finansieres af staten, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer, eller hvis drift er underlagt kontrol heraf, eller hvortil staten, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer udpeger mere end halvdelen af medlemmerne i administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet.

I henhold til EU-retsgrundlaget vil det ikke være muligt, at midler fra private organisationer og almennyttige fonde kan indgå i medfinansieringen, som danner grundlag for hjemtagning af EU-medfinansiering.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* indeholder, som i den gældende lovs § 4, *stk. 2*, en bemyndigelse for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om at kommuner og andre offentlige myndigheder, offentligretlige organer og offentlige fonde kan bidrage til den offentlige finansiering, som danner grundlag for hjemtagning af EU-medfinansiering. Det vil således kunne fastsættes ved bekendtgørelse, for hvilke støtteordninger medfinansiering fra andre offentlige myndigheder m.v. vil kunne ske og betingelser for sådan medfinansiering, herunder hvilke krav til dokumentation heraf, der skal opfyldes. Det præciseres i denne sammenhæng, at blandt andet Fiskeafgiftsfonden kan deltage i finansieringen. Fiskeafgiftsfondens midler stammer fra produktionsafgifter, der opkræves af landingsværdien.

I den gældende lov har bestemmelsen været anvendt til at sikre offentlig medfinansiering til enkelte konkrete støtteordninger, som eksempelvis til støtte til investeringer i kommunale havne, hvor kommunens egne midler har udgjort den offentlige medfinansiering, og hvor der ikke har været afsat midler på finansloven.

UDKAST

Efter gældende ret skal støtte, der skal tilbagebetales i henhold til regler fastsat i medfør af lov om Hav- og Fiskerifonden § 2, stk. 3, tilbagebetales med tillæg af renter. Rentetillægget beregnes, medmindre andet er fastsat ved forordning, fra fristen for betaling fastsat i afgørelsen til støttemodtageren om tilbagebetalingskravet, til tilbagebetaling sker, og med den i renteloven fastsatte referencesats med tillæg. Rentekrav, der udgør under 50 kr., tillægges dog ikke, jf. den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden § 5, stk. 1.

Tilbagebetalingskrav i forbindelse med støtte, der er finansieret af såvel nationale midler som EU-midler, forældes i deres helhed efter de regler, der er fastsat i de gældende forordninger, jf. den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden § 5, stk. 2.

Som i den gældende lovs § 5, stk. 1, foreslås der med *stk. 1* fortsat en bestemmelse om, at krav om tilbagebetaling af modtaget støtte skal tillægges renter, og at rentesatsen fastsættes til den referencesats med tillæg af renter, der fremgår af lov om renter ved forsinket betaling, lovbekendtgørelse nr. 459 af 13. maj. 2014 om renter og andre forhold ved forsinket betaling.

Den forslåede bestemmelse i *stk. 2*, som svarer til den nuværende § 5, stk. 2, i lov om Hav- og Fiskerifonden, vil indebære, at tilbagesøgningskrav i forbindelse med støtte, der er finansieret af såvel nationale som EU-midler fra EHF AF, i deres helhed forældes efter de regler, der er fastsat i de gældende forordninger.

Bestemmelsen vil omfatte krav om tilbagebetaling af støtte (dvs. tilbagesøgningskrav) og eventuelle krav på renter i forbindelse hermed.

Ved nationale midler forstås midler på grundlag af hvilke, der har været søgt EU-medfinansiering i forbindelse med den pågældende støtte. Der kan være tale om midler fra offentlige myndigheder, herunder staten, regioner og kommuner, offentligretlige organer samt midler fra Fiskeriafgiftsfonden.

Til § 7

Den gældende bestemmelse i lov om Hav- og Fiskerifonden § 6, stk. 1, fastslår, at miljø- og fødevareministeren og erhvervsministeren hver for sig in-

UDKAST

den for sit ressortområde kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra ministerierne skal foregå digitalt, såfremt det omhandler forhold, der er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør heraf.

I lov om Hav- og Fiskerifonden § 6, stk. 2, kan ministrene fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Lov om Hav- og Fiskerifonden § 6, stk. 3, fastslår videre, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem efter lov om Hav- og Fiskerifonden, når den er tilgængelig for modtageren for meddelelsen.

Den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden § 6, stk. 4, fastsætter mulighed for elektronisk underskrift i tilfælde, hvor der stilles krav om underskrift. Hvor det efter lov om Hav- og Fiskerifonden eller regler udstedt i medfør heraf er et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller Indenrigs- og Boligministeren, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog lov om Hav- og Fiskerifonden § 6, stk. 5. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift, jf. lov om Hav- og Fiskerifonden § 6, stk. 4, 2. pkt. Ministrene kan fastsætte nærmere regler om opfyldelse af underskriftskrav, jf. lov om Hav- og Fiskerifonden § 6, stk. 5.

Med forslaget til *stk. 1* bemyndiges ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at kunne fastsætte regler om, at al skriftlig kommunikation til og fra ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeri om forhold omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Den foreslåede § 7, stk. 1, svarer til den nugældende § 6, stk. 1, i lov om Hav- og Fiskerifonden.

Bemyndigelsen påtænkes udnyttet således, at pligten til at kommunikere digitalt mellem ministeriet og virksomhederne m.v. også omfatter kommunikation mellem ministeriet og en rådgiver, f.eks. en konsulent, advokat eller lignende, som optræder på virksomhedens eller borgerens vegne over for ministeriet.

Kravet om digital kommunikation vil blive udmøntet løbende i takt med, at de digitale løsninger er på plads, og den fornødne teknologi er til stede.

UDKAST

Kravet indebærer blandt andet, at skriftlige henvendelser m.v. til ministeriet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler, som er udstedt i medfør af denne lov, ikke anses for behørigt modtaget i ministeriet, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes til ministeriet på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at ministeriet må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Der vil efter forslaget kunne stilles krav om, at virksomheder og borgere oplyser en e-mailadresse, som ministeriet kan anvende til kontakt i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse. Dette forventes i praksis at være vedkommende virksomheds eller borgers e-mailadresse i Offentlig Digital Post.

Der vil også kunne stilles krav om anvendelse af digital signatur eller lignende i forbindelse med andre former for digital kommunikation, eksempelvis via digitale selvbetjeningsløsninger, så ministerierne har sikkerhed for, at afsenderen er den, som vedkommende giver sig ud for at være.

Herudover vil det være muligt for virksomheder eller borgere efter ansøgning at opnå dispensation fra kravet om digital kommunikation. Dispensation vil kun undtagelsesvist blive givet, f.eks. til de ansøgere om støtte efter denne lov, der bor i områder, hvor det er teknisk problematisk at koble sig på internettet. Med den foreslåede udformning af bestemmelsen, som en bemyndigelse, er det muligt ved bekendtgørelse at fastsætte regler om, at visse grupper ikke skal være omfattet af kravet om pligtmæssig digital kommunikation.

Hvad angår fritagelse for tilslutning til Offentlig Digital Post henvises der i det hele til de regler, som Finansministeriet har fastsat om henholdsvis fritagelse af fysiske personer fra tilslutning til Offentlig Digital Post m.v. og fritagelse af juridiske enheder med CVR-nummer samt fysiske personer med erhvervsaktiviteter for tilslutning til Offentlig Digital Post. Fritagelse for tilslutning til Offentlig Digital Post medfører ikke samtidig fritagelse for pligten til at benytte en af ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeri etableret portalløsning til kommunikation vedrørende forhold omfattet af denne lov.

UDKAST

Det forhold, at en virksomhed eller en borger oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan ikke føre til fritagelse for pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende eksempelvis anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Med *stk. 2*, som svarer til den gældende § 6, stk. 2, i lov om Hav- og Fiskerifonden, bemyndiges ministrene endvidere til at kunne fastsætte regler om vilkår og formater for anvendelse af digital kommunikation.

Med *stk. 3*, som svarer til den gældende § 6, stk. 3, i lov om Hav- og Fiskerifonden, foreslås det fastlagt, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, det vil sige modtageren af meddelelsen. Meddelelsen anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten. Meddelelsen anses for at være tilgængelig for adressaten fra det tidspunkt, hvor adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Det er i denne forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen, f.eks. hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, jf. lov om Digital Post fra offentlige afsendere, eller modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls osv.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

Bestemmelsen finder anvendelse både på meddelelser, som frivilligt sendes digitalt, og på meddelelser, som det er obligatorisk at sende digitalt.

UDKAST

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for ministeriet på det tidspunkt, hvor ministeriet kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig, uanset om afsenderen betragter meddelelsen som sendt før kl. 24.00.

It-problemer hos ministeriet (nedbrud, midlertidig kapacitetsnedgang m.v.) kan betyde, at en digital meddelelse ikke kan afleveres til ministerierne. Opstår problemer tæt på fristen for indgivelsen af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen for indgivelse af meddelelsen ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den gøres tilgængelig for styrelsen inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke kunne komme virksomheden til skade, at indberetning modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*, som svarer til den gældende § 6, stk. 4, i lov om Hav- og Fiskerifonden, vedrører fravigelse af underskriftskrav for dokumenter, der er udstedt af andre end Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er påkrævet, at dokumentet er underskrevet.

Underskriftskravet kan fremgå udtrykkeligt eller forudsætningsvist af de pågældende regler.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at virksomheder og borgere kan opfylde underskriftskravet på anden måde end ved personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse om, at underskriftskravet kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur.

Samtidig foreslås det i *stk. 5*, som svarer til den gældende § 6, stk. 5, i lov om Hav- og Fiskerifonden, at der kan fastsættes nærmere regler om, hvordan kravet om personlig underskrift kan opfyldes, eksempelvis ved at den

UDKAST

pågældende underskriver et fysisk dokument og indscanner dokumentet som en pdf-fil. På tilsvarende måde vil der kunne forekomme tilfælde, hvor en ansøgning til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri skal være ledsaget f.eks. af en tilladelse givet af en kommune. Sådanne originale tilladelser og lignende udstedt af andre myndigheder skal kunne indsendes som bilag til en ansøgning til Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, f.eks. i indscannet form.

Endvidere kan der stilles krav om, at virksomheder eller fysiske personer, som indsender dokumenter til en myndighed uden personlige underskrifter, skal opbevare et eksemplar af det pågældende dokument forsynet med originale underskrifter, som myndigheden kan forlange at få forevist i kontroløjemed.

Til § 8

Det følger af den gældende § 7, stk. 1, i lov om Hav- og Fiskerifonden, at miljø- og fødevareministeren nedsætter et overvågningsudvalg med repræsentanter for berørte myndigheder, interesseorganisationer, arbejdsmarkedets parter, foreninger og partnerskaber. Overvågningsudvalget skal varetage tilsyns- og opfølgningsfunktioner ved administrationen af støtteordninger efter denne lov.

Lov om Hav- og Fiskerifonden § 7, stk. 2, indeholder en bestemmelse, som giver miljø- og fødevareministeren og erhvervsministeren bemyndigelse til hver for sig inden for sit ressortområde at nedsætte rådgivende udvalg for støtteordninger efter hav- og fiskerifondsloven.

Efter de gældende regler nedsætter erhvervsministeren et indstillingsudvalg, der udvælger og afgiver indstilling om ansøgninger om godkendelse som støtteberettigede lokale aktionsgrupper og om indsendte lokale udviklingsstrategier, jf. lov om Hav- og Fiskerifonden § 7, stk. 3.

Efter bestemmelsen i *stk. 1* skal ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætte et overvågningsudvalg. Det er efter EU-forordningsgrundlaget obligatorisk for de enkelte medlemsstater at nedsætte et overvågningsudvalg for deres respektive programmer senest tre måneder efter EU-Kommissionens beslutning om godkendelse af programmet. Udvalget skal sammensættes bredt, og EU-Kommissionens repræsentanter deltager i arbejdet med en

UDKAST

rådgivende funktion. Den Europæiske Investeringsbank kan deltage i overvågningsudvalget med en rådgivende funktion, hvis Investeringsbanken bidrager til et program.

Overvågningsudvalget skal være bredt sammensat med deltagelse af repræsentanter fra relevante ministerier, styrelser, regionale og lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, interesseorganisationer og andre parter med interesse inden for fiskeri og akvakultur.

Overvågningsudvalget skal deltage i overvågning og evaluering af implementeringen af hav- fiskeri- og akvakulturprogrammet, hører om udvælgelseskriterier for de enkelte foranstaltninger samt behandle og afgive udtalelse til de årlige rapporter om gennemførelsen af hav- fiskeri- og akvakulturprogrammet.

Den Europæiske Investeringsbank forventes ikke at bidrage til det danske hav-, fiskeri- og akvakulturprogram og forudses derfor ikke at bidrage til arbejdet i overvågningsudvalget. Det forventes, at overvågningsudvalget alene skal dække EHFAF. Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden § 7, stk. 1.

Efter bestemmelsen i *stk. 2*, er det hensigten, at der i forbindelse med konkrete støtteordninger kan nedsættes rådgivende udvalg, som har særlig kompetence inden for specifikke områder med henblik på at rådgive i relation til støtteforanstaltninger. Bestemmelsen svarer til § 7, stk. 2, i den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden.

Et rådgivende udvalg kan tænkes sammensat af repræsentanter for organisationer, foreninger og ministerier m.v., der er relevante i forhold til den konkrete støtteordning og udvalgets opgaver. Repræsentanter i overvågningsudvalget for hav-, fiskeri- og akvakulturprogrammet kan også være repræsenterede i et rådgivende udvalg for støtteordninger efter denne lov. Det er hensigten, at udvalget skal kunne rådgive om etablering af støttordninger og administration, herunder om ansøgningernes kvalitet.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, som svarer til den gældende § 7, stk. 4, at der i forbindelse med konkrete støtteordninger kan indhentes rådgivning fra eksisterende udvalg, som er nedsat efter anden lovgivning, hvis udvalget har relevante faglige kompetencer på områder, som

UDKAST

ikke er dækket af udvalg nedsat efter stk. 2, eller hvor det er hensigtsmæssigt, at sikre sammenhæng til andre støtteordninger, som det eksisterende udvalg måtte varetage.

Til § 9

I lov om Hav- og Fiskerifonden § 8, stk. 1, er der fastsat bestemmelse om, at støttemodtagere kan forlanges at afgive erklæring om, hvorvidt betingelserne for støtte stadig er opfyldt. Erklæringen kan kræves af miljø- og fødevareministeren eller erhvervsministeren inden for deres respektive ressortområder, ligesom erklæringen kan kræves i hele støtteperioden. Herudover er støttemodtager i hele den periode, hvor betingelserne for støtte skal være opfyldt, forpligtet til at underrette den rette minister, hvis betingelserne for støtte ikke længere er opfyldt, jf. lov om Hav- og Fiskerifonden § 8, stk. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 pålægges modtagere af støtte pligt til at oplyse om, hvorvidt betingelser der er stillet for støtte er opfyldt i hele den periode, hvor der stilles krav om, at betingelserne skal være opfyldte. Den foreslåede § 9 svarer således til § 8 i lov om Hav- og Fiskerifonden.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* indebærer, at støttemodtageren på forlangende af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri skal afgive erklæring om, hvorvidt betingelserne for støtte er opfyldte.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* giver støttemodtageren pligt til at underrette ministeren, hvis betingelserne for støtte ikke længere er opfyldte.

Til § 10

Efter de gældende regler har miljø- og fødevareministeren og erhvervsministeren inden for deres respektive ressortområde uden retskendelse mod behørig legitimation adgang til offentlig og privat ejendom, lokaliteter, køretøjer og fartøjer, der ejes eller drives af en fysisk eller juridisk person, der er støttemodtager efter lov om Hav- og Fiskerifonden, for at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige til brug for løsning af opgaver i henhold til denne lov, regler fastsat i medfør heraf eller EU-retsgrundlaget. På tilsvarende måde har rette minister adgang til regnskaber, forretningsbøger, papirer m.v., herunder også materiale, der opbevares i elektronisk form, jf. lov om Hav- og Fiskerifonden § 9, stk. 1.

UDKAST

Efter lov om Hav- og Fiskerifonden § 9, stk. 2, skal støttemodtager ligeledes efter anmodning fra hhv. miljø- og fødevarerministeren eller erhvervsministeren inden for deres respektive ressortområde give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for kontrollens gennemførelse, og vederlagsfrit yde fornøden vejledning og hjælp ved kontrol, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form. Myndighederne kan udtage prøver m.v. til undersøgelse uden at skulle erlægge betaling herfor.

Politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelse af kontrollen nævnt ovenfor, jf. lov om Hav- og Fiskerifonden § 9, stk. 3. Miljø- og fødevarerministeren og erhvervsministeren kan hver for sig inden for deres ressortområde efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom. Ligeledes kan ministrene hver for sig inden for deres ressortområde fastsætte nærmere regler om kontrol af de foranstaltninger, hvortil der ydes støtte efter den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden, jf. denne lovs § 9, stk. 4.

For at kunne gennemføre en effektiv kontrol med de støttede foranstaltninger, må myndighederne have adgang til at foretage kontrol på stedet. Myndighedernes adgang omfatter offentlig og privat ejendom. Adgang til privat ejendom vil kun ske i meget begrænset omfang og vil kun ske, hvor det er nødvendigt for at kunne udføre kontrol med de foranstaltninger, der støttes i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør heraf. Myndighederne vil endvidere have adgang til lokaliteter, køretøjer og fartøjer, herunder fiskerfartøjer, der ejes eller drives af fysiske eller juridiske personer, herunder lokaler og transportmidler m.v., der anvendes som led i en virksomhed.

Myndigheden har endvidere ret til at gøre sig bekendt med skriftligt materiale, herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, i det omfang det er nødvendigt for at udøve kontrol efter denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller EU-retsgrundlaget, uanset opbevaringssted.

Bestemmelsen giver hjemmel til at foretage den kontrol på stedet, som forordningsgrundlaget for foranstaltningerne kræver, i det omfang det er et forordningsbestemt krav. Kontrollen kan ske uden retskendelse. Hvis der før eller i forbindelse med kontrolbesøget foreligger begrundet mistanke om et strafbart forhold, herunder svig med nationale og/eller EU-midler, kan der ikke som led i kontrollen ske adgang uden retskendelse. Spørgsmålet om adgang skal i så fald behandles af domstolene efter retsplejelovens regler om ransagning.

Den foreslåede bestemmelse om adgang uden retskendelse svarer i sit indhold til bestemmelser i anden støttelovgivning inden for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris område og svarer således også til den gældende § 9, stk. 1, i lov om Hav- og Fiskerifonden.

Bestemmelsen giver endvidere mulighed for at andre, såsom repræsentanter for EU-Kommissionen og EU's Revisionsret ifølge med repræsentanter for danske myndigheder kan medvirke ved kontrollen. Denne mulighed indebærer ikke, at de pågældende EU-repræsentanter kan træffe beslutninger inden for denne lovs område. Beslutninger inden for denne lovs område af betydning for den enkelte støttemodtager, kan kun træffes af de danske myndigheder.

Bestemmelsen giver ligeledes mulighed for, at de kontrollerende myndigheder i specielle tilfælde kan inddrage personer med særlig fagkundskab i kontrollen.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, som svarer til § 9, stk. 2, i lov om Hav- og Fiskeriloven, skal den, der er omfattet af lovforslagets § 11, stk. 1, efter anmodning fra ministeren give alle oplysninger, som har betydning for kontrollens gennemførelse. Oplysninger om økonomiske og regnskabsmæssige forhold er et vigtigt led i kontrollen. Kun oplysninger, som er af direkte betydning for kontrollen, kan kræves afgivet.

Bestemmelsen fastlægger endvidere en forpligtelse for den, der har fået bevilget støtte til at yde den fornødne hjælp og vejledning ved kontrollens gennemførelse. Bestemmelsen betyder, at støttemodtageren skal yde den fornødne hjælp og vejledning vederlagsfrit, og at kontrolmyndigheden kan forlange vederlagsfrit at få udskrifter og kopier af relevant materiale samt prøver af enhver art, som er relevant for kontrollen.

I det omfang det er nødvendigt for kontrollen, kan der udtages prøver af varer (fangster m.m.) uden erstatning.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, om at politiet om nødvendigt skal yde bistand ved kontrollen, svarer til bestemmelser i anden støttelovgivning inden for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris område og svarer således også til den gældende § 9, stk. 3, i lov om Hav- og Fiskerifonden. Det forventes ikke, at lovforslaget vil medføre et øget behov for bistand fra politiet i forhold til gældende lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* svarer til § 9, *stk. 4*, i den gældende lov om Hav- og Fiskerifonden.

Danmark er efter EU-retsgrundlaget, herunder reglerne i forordningen om EHFAF, forpligtet til at sikre, at der gennemføres kontrol med foranstaltninger, der medfinansieres af EU. Kontrollen sker for at sikre, at betingelserne for støtte er opfyldt, herunder for at sikre mod svig, der kan involvere såvel nationale midler som EU-midler.

Den foreslåede bestemmelse giver ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri hjemmel til at fastsætte nærmere regler om kontrol, herunder at fastsætte regler vedrørende myndigheder m.v., der er bemyndiget til at udøve ministerens beføjelser ved kontrol.

Til § 11

Efter de gældende regler i lov om Hav- og Fiskerifonden § 10 kan miljø- og fødevarerministeren og erhvervsministeren inden for deres respektive ressortområde indhente oplysninger hos andre myndigheder, hvis oplysningerne er nødvendige for at kontrollere overholdelsen af lov om Hav- og Fiskerifonden, regler udstedt efter denne lov eller det gældende EU-retsgrundlag. Denne indhentning af oplysninger kan bl.a. ske med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed. De gældende regler dækker ikke ministrenes indhentelse af oplysninger om ansøgers strafbare forhold.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 11, *stk. 1*, som svarer til den gældende § 10 i Lov om Hav- og Fiskerifonden, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan indhente oplysninger hos andre myndigheder.

Danmark er efter EU-retsgrundlaget forpligtet til at opfylde en række krav i forbindelse med godkendelse og efterfølgende kontrol af projekter, som modtager støtte. Kravene indebærer et behov for at samkøre flere ministeriers elektroniske registre. Den foreslåede bestemmelse fastlægger rammerne for godkendelses- og kontrolmyndighedernes samkøring af elektroniske registre og sammenstilling af oplysninger i godkendelses- og kontroløjemed omfattet af EU-retsgrundlaget.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse præciserer derfor den hjemmel, som myndighederne har til registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vil i forbindelse med administrationen af den foreslåede bestemmelse nøje iagttage de procedurer omkring indhentelse, registersamkøring og sammenstilling af personoplysninger, som følger af lov om behandling af personoplysninger og EU-retsgrundlaget i øvrigt, hvortil også domstolens afgørelser hører.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 11, *stk. 2*, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til brug for behandling af en ansøgning om støtte i henhold til nærværende lovforslag og lov nr. 1361 af 16. december 2014 om Hav- og Fiskerifonden kan indhente oplysninger, der kan henføres til enkeltpersoner, fra Kriminalregistrets efterforskningsdel, jf. kriminalregisterbekendtgørelsens § 4.

Efter forordningen om EHFAF, art. 11, a er en ansøgning uantagelig, hvis ansøgeren har begået en af de alvorlige overtrædelser nævnt i art. 42 i Rådets forordning nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, EU-Tidende 2008, nr. L 286, side 1, art. 90 i Rådets forordning nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelsen af en EF-kontrolforordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, EU-Tidende 2008, nr. L 343, side 1, eller i et andet regelsæt vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet indenfor regelgrundlaget for EU's fælles fiskeripolitik.

Ligeledes medfører ansøgerens overtrædelse af art. 3 og art. 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, at en ansøgning om støtte inden for forordningens art. 27 tilsvarende dette lovforslag, § 1, *stk. 2*, nr. 2, ikke er antagelig.

Ligeledes er en ansøgning om støtte under EHFF uantagelig i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, artikel 10, hvis ansøgeren har begået en af de strafbare handlinger fastsat i artikel 3 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (miljøstraffedirektivet), EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28. I

UDKAST

forbindelse med indgivelse af en ansøgning skal ansøgeren i henhold til forordningens artikel 10, stk. 5 skriftligt bekræfte til forvaltningsmyndigheden, at ansøgeren opfylder artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 508/2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, herunder at ansøgeren ikke har begået en af de strafbare overtrædelser i direktivet om strafferetlig beskyttelse af miljøet. Medlemsstaterne er forpligtet til at sikre korrektheden af ansøgerens skriftlige bekræftelse, inden der gives tilsagn om støtte til ansøgningen.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 11, stk. 2, vil medføre, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at indhente oplysninger fra Rigspolitichefen om ansøgerens eventuelle overtrædelser af ovenstående regelgrundlag med henblik på at vurdere, hvorvidt en ansøgning om støtte er antagelig.

Bestemmelsen påtænkes særligt at blive benyttet i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om støtte til akvakulturaktiviteter i henhold til lovforslaget, § 1, stk. 2, nr. 3.

Ministeriets indhentning af en offentlig straffeattest vil ske i henhold nærværende lovforslags § 11, stk. 2, og kriminalregisterbekendtgørelsens § 19. Det vil være et krav for at kunne indhente oplysninger fra kriminalregisterbekendtgørelsens efterforskningsdel, at det sker med skriftligt samtykke fra den straffeattesten omhandler.

Til § 12

Efter den gældende § 11 a, stk. 1, i lov om Hav- og Fiskerifonden kan afgørelser truffet i henhold til lov om Hav- og Fiskerifonden eller regler udstedt i medfør heraf, hvis ikke andet er fastsat i loven eller i henhold til regler udstedt i medfør heraf, påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, som behandler sagen i en af nævnets afdelinger, jf. § 3, stk. 1, nr. 5 og 6, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. lov om Hav- og Fiskerifonden § 11 a, stk. 1.

Efter lov om Hav- og Fiskerifonden § 11 a, stk. 2, skal klage til Miljø- og Fødevarerklagenævnet indgives skriftligt til den myndighed, der har truffet afgørelsen, ved anvendelse af digital selvbetjening, jf. dog § 21, stk. 2-4, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Myndigheden skal, hvis den vil fastholde afgørelsen, snarest og som udgangspunkt ikke senere end 3 uger efter modtagelsen af klagen videresende klagen til klageinstansen. Klagen

UDKAST

skal ved videresendelsen være ledsaget af den påklagede afgørelse, de dokumenter, der er indgået i sagens bedømmelse, og en udtalelse fra myndigheden med dennes bemærkninger til sagen og de i klagen anførte klagepunkter.

Den foreslåede § 12, stk. 1, svarer til den gældende bestemmelse i lov om Hav- og Fiskerifonden, § 11 a, stk. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnet er i henhold til den foreslåede bestemmelse klageinstans, medmindre andet er fastsat i lovgivningen i øvrigt. Dette er en konsekvens af oprettelsen af Miljø- og Fødevareklagenævnet ved fusion af Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og Natur- og Miljøklagenævnet. Der vil dog fortsat være adgang til remonstration, jf. stk. 2. I de sektorlove, som giver klageadgang til Miljø- og Fødevareklagenævnet, er der indsat enslydende bestemmelser klageadgangen til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

For at understøtte remonstrationsadgangen, foreslås der i *stk 2*, indsat en bestemmelse om, at klager til Miljø- og Fødevareklagenævnet skal indgives digitalt til 1. instansen. Derved vil 1. instansen have adgang til genoptagelse og remonstration. Det foreslås desuden, at der fastsættes en frist for videresendelse af klagesagen til nævnet på 3 uger fra sagens modtagelse.

Bestemmelsen i stk. 2, er enslydende med bestemmelser i øvrige sektorlove, som giver klageadgang til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Til § 13

Den gældende bestemmelse i lov om Hav- og Fiskerifonden § 11, stk. 1, giver miljø- og fødevareministeren eller erhvervsministeren beføjelse til at henlægge sine beføjelser efter loven til en underordnet myndighed og fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser truffet efter lov om Hav- og Fiskerifonden eller regler udstedt i medfør af denne lov. Ligeledes har ministrene beføjelse til at beslutte, at disse afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om hvorvidt myndighedens har adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministrene kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klager.

Efter den gældende § 11, stk. 2 og 3 i lov om Hav- og Fiskerifonden, har ministrene efter forhandling med vedkommende minister eller kommunale

UDKAST

organisation mulighed for helt eller delvist at henlægge beføjelser efter loven til andre myndigheder eller institutioner, jf. stk. 2, ligesom ministrene har mulighed for at henlægge beføjelser vedrørende støtteordninger etableret efter loven til en privat organisation, jf. stk. 3. I denne forbindelse kan ministrene fastsætte regler om klageadgang over disse myndigheders, institutioners eller private organisationers afgørelser, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens, institutionens eller den private organisations adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Dog således at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser truffet af lokale aktionsgrupper kun kan påklages, for så vidt angår retlige spørgsmål. Ministrene kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klager. Ministrene kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministrene bevarer deres fulde instruktionsbeføjelser.

Der foreslås i *stk. 1* en bestemmelse om, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, hvis denne har henlagt sine beføjelser efter loven til en myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, får beføjelse til at fastsætte regler om adgang til at klage over myndighedens afgørelse, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Bemyndigelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i § 11 i den gældende lov om Hav og Fiskerifonden.

Med den foreslåede bestemmelse får ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri hjemmel til at fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelser efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør heraf, om begrænsning af klageadgang, herunder om afskæring af klageadgang, og om remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen, selv om der er indgivet klage, og eventuelt træffe en ny afgørelse.

Det er hensigten, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri vil fastsætte regler om, at afgørelser kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet. I den forbindelse kan der fastsættes regler om, at rekursinstansens afgørelser ikke vil kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Det er således ikke hensigten at ændre på to-instans princippet. For afgørelser, som beror på bindende indstillinger fra en privat organisation, er det dog alene retlige spørgsmål, der skal kunne påklages.

Med den foreslåede bestemmelse om klage kan der fastsættes regler om krav til klagens form og indhold. Der kan eksempelvis blive fastsat krav om, at der skal anvendes et særligt skema ved indgivelse af en klage. Der vil som udgangspunkt blive fastsat regler om, at klager skal indgives gennem den myndighed, som har truffet afgørelsen. Denne såkaldte "postkassemodel" indebærer, at myndigheden skal videresende klagen med myndighedens bemærkninger. Herved opnås en hurtigere og mere effektiv sagsgang. Postkassemodellen giver desuden mulighed for remonstration, dvs. myndigheden vil kunne træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klageren helt eller delvist medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen. Hvis klager ikke får fuldt medhold, kan den nye afgørelse påklages til rekursinstansen.

Spørgsmålet om klagers opsættende virkning reguleres af de almindelige forvaltningsretlige regler. En klage vil som udgangspunkt ikke have opsættende virkning, men både den myndighed, som har truffet afgørelsen i første instans, og Miljø- og Fødevareklagenævnet kan tillægge en klage opsættende virkning, hvis klager anmoder om det, og formålet med den påklagede afgørelse ikke derved forspildes.

Det foreslås fastsat i *stk. 2*, som svarer til den gældende bestemmelse i § 11, stk. 2, i lov om Hav- og Fiskerifonden, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation kan henlægge sine beføjelser om hel eller delvis varetagelse af opgaver efter loven eller regler fastsat i medfør heraf til andre offentlige myndigheder eller institutioner. Med bestemmelsen får ministeren mulighed for at delegere administrationen eller dele af administrationen til andre statslige eller kommunale myndigheder eller institutioner eller sammenslutninger eller grupper af sådanne. Der vil f.eks. kunne fastsættes regler om, at andre statslige eller kommunale myndigheder eller institutioner helt eller delvist skal varetage kontrolopgaver eller opgaver vedrørende prioritering mellem ansøgninger, hvis sådanne opgaver vurderes mere hensigtsmæssigt at kunne ligge i en anden myndighed eller institution. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse. Ministeren kan således instruere andre myndigheder eller institutioner, i det omfang disse udøver beføjelser, på linje med ministerens mulighed for at instruere institutioner under ministeriet.

Det foreslås tillige i *stk. 2* at give ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri hjemmel til at ændre afgørelser, som er truffet af andre offentlige myn-

UDKAST

digheder eller institutioner, hvortil beføjelsen er delegeret, uden at der foreligger klage. Ministeren får med bestemmelsen mulighed for på eget initiativ at kunne genoptage en afgørelse, der er truffet i sager, hvor den endelige administrative kompetence er henlagt til en offentlig myndighed uden for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, som svarer til § 11, *stk. 3* i lov om Hav- og Fiskerifonden, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri således bestemme, at private organisationer helt eller delvist kan udøve ministerens beføjelser vedrørende administration af støtteordninger, der etableres i medfør af den foreslåede lov. Det er en betingelse for at delegere beføjelser til en privat organisation, at der er en klar begrundelse for, at beføjelserne forvaltes på lokalt plan. Private organisationer kan f.eks. være foreninger, herunder lokale aktionsgrupper, private selskaber og institutioner.

Ministerens bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse. Ministeren kan således instruere private organisationer, i det omfang disse udøver beføjelser, på linje med ministerens mulighed for at instruere institutioner under ministeriet.

Det foreslås tillige i *stk. 3* at give ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri hjemmel til at ændre afgørelser, som er truffet af private organisationer, hvortil beføjelsen er delegeret, uden at der foreligger klage. Ministeren får med bestemmelsen mulighed for på eget initiativ at kunne genoptage en afgørelse, der er truffet i sager, hvor den endelige kompetence er henlagt til en privat organisation.

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter den foreslåede bestemmelse, på samme måde som under *stk. 1* og *stk. 2*, fastsætte regler om klage over den private organisations afgørelser, herunder om den private organisations adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage, idet der dog ikke er foreslået mulighed for at afskære klageadgang for afgørelser, der træffes af de private organisationer.

Det er hensigten, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, efter drøftelse med justitsministeren, i forbindelse med en delegation til en privat organisation vil fastsætte regler om, at forvaltningsloven og offentlighedsloven helt eller delvist skal gælde for den pågældende organisation, hvortil beføjelser delegeres. Dette vil ske med hjemmel i § 1, *stk. 3*, i forvaltningsloven og § 5, *stk. 3*, i offentlighedsloven, og vil blandt andet medføre, at

UDKAST

regler om tavshedspligt, opbevaring af dokumenter og aktindsigt skal iagttages af den private organisation.

Til § 14

Efter den gældende § 12, stk. 1 i lov om Hav- og Fiskerifonden kan en person straffes med bøde, hvis personen afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for afgørelser, der træffes i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, handler i strid med vilkår, der er fastsat i afgørelser, der træffes i henhold til denne lov eller i regler udstedt i medfør heraf, undlader at afgive den dokumentation og de oplysninger, som den pågældende har pligt til at afgive i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, som den pågældende har pligt til at afgive i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, undlader at give kontrolmyndigheden adgang til virksomheden mv. efter § 9, stk. 1, undlader at udlevere eller indsende materiale eller yde kontrolmyndigheden bistand efter § 9, stk. 2. Dette gælder imidlertid kun, hvis der ikke kan idømmes strengere straf efter anden lovgivning.

Efter § 12, stk. 2 i lov om Hav- og Fiskerifonden kan der tillige pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

I den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* opregnes de forhold, der er strafbare efter denne lov. Det foreslås, at gerningsindholdene i den foreslåede § 14, svarer til den gældende § 12 i lov om Hav- og Fiskerifond.

Strafferammen er bøde, med mindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Bestemmelsen i *stk. 2* indebærer, at selskaber m.v. (juridiske personer) også kan pålægges strafansvar.

Den foreslåede bestemmelse er i sin helhed en videreførelse af den gældende § 12 i lov om Hav- og Fiskerifond. Det er en specificering af, hvilke forhold der er strafbare efter loven, og om at der kan pålægges selskaber m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 15

UDKAST

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Samtidigt med lovens ikrafttræden foreslås det med *stk. 2*, at den hidtil gældende lov, nr. 1361 af 16. december 2014 om Hav- og Fiskerifonden ophæves.

Det følger af bestemmelsen i *stk. 3*, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler i henhold til de hidtil gældende regler i lov nr. 1361 af 16. december 2014 om Hav- og Fiskerifonden, indtil støtteordninger under loven og tekstanmærkning nr. 106 på finansloven for 2020 vedrørende § 24.63.30 er fuldt udbetalt eller ophørt.

Programperioden for EHFF løber fra 2014 til 2020, men det er muligt at udbetale støtte fra fonden indtil 2023. Dette kan blive relevant, hvis der er uforbrugte midler fra støtteordninger, der ikke er blevet søgt tilstrækkeligt, og som derfor omdisponeres til andre ordninger, hvis der er støtteordninger med lang sagsbehandlingstid eller projekter med lang løbetid. Der vil desuden kunne opstå behov for at tilpasse reglerne i de gældende bekendtgørelser om støtte udstedt med hjemmel i lov om hav- og fiskerifonden eller tekstanmærkningen. Det vurderes herudover, at der løbende kan opstå behov for at tilpasse formkrav og eventuelt præcisere reglerne i disse bekendtgørelser. Med bemyndigelsen til ministrene muliggøres således den fortsatte administration af støtteordningerne under hav- og fiskeriudviklingsfonden for perioden 2014-2020 frem til det tidspunkt, hvor alle sager vedrørende sådan støtte er afsluttede.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* sikres, at de lovbestemmelser, der ophæves i medfør af denne lovs § 15, *stk. 2*, og de regler, der er udstedt i medfør heraf, fortsat forbliver i kraft og vil finde anvendelse for støtte i henhold til lov nr. 1361 af 16. december 2014 om Hav- og Fiskerifonden.

Til § 16

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.